

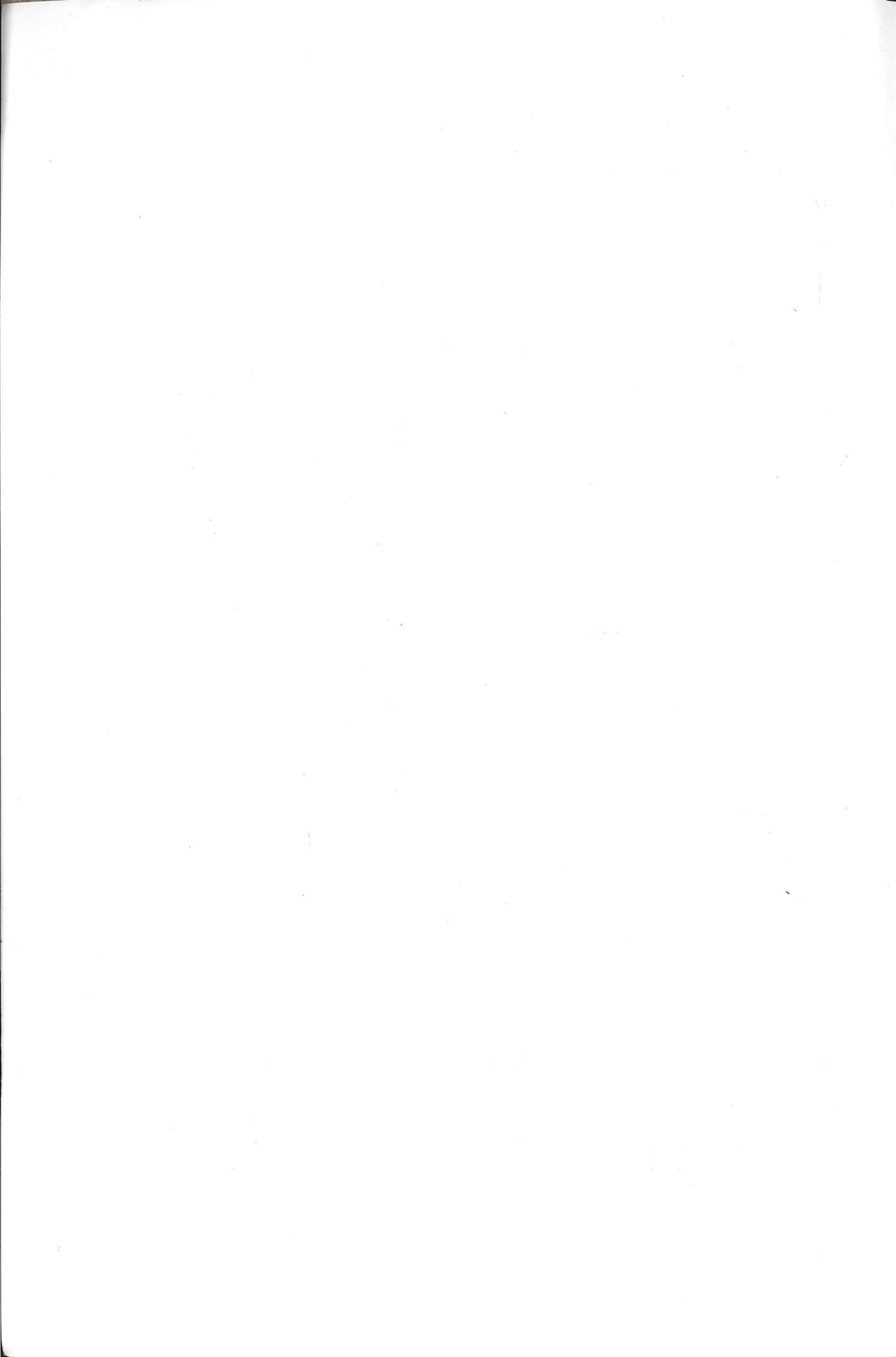

genç öncüler

aylık gençlik dergisi • mayıs - haziran 2003 • 3

Çaresiz Değilsiniz
Çare "Siz"siniz

Bir bilginin ötesinde, bir arkadaşlığı biriktirdiğimizi unutmayın. Ne varsa alıp götüren bir pislik selinin önüne, sıradağlar gibi dizileceğimizi de.

Hayli güçlü yazarlarımızın olduğu görülüyor, yakında yeni katılacak arkadaşlarla, düşüncelerimizle, tavır ve davranışlarımızla, şiddete, kabalığa, çirkefe bulaşmadan sözün en güzelini dillendireceğiz.

Okullarda büyük ahlak ayaklanmasının öncüleri, uzun soluklu yürüyüşlerine devam ediyorlar. Sadece İstanbul değil, Anadolu'nun birçok yerinde yaygınlık kazanan dergimize tahmin edemeyeceğiniz derecede umut verici tepkiler geliyor. Bu sayı için özellikle Samsun'dan yazı gönderen arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz.

Bundan sonraki süreçte daha iyisi için, en yenisi için ne yapabiliriz diye düşünüp tartışacağız. Yazı verimli geçirmeye bakın, arkadaşlarınızla konulu tartışmalar yapıp çeşitli konulardaki düşüncelerinizi bizimle paylaşabilirsiniz. Karanlıklardan aydınlığa çıkmamız için "daha çok çalışmamız gerekiyor çok!" Her türlü haber, eleştiri, bilgi, kaygı ve düşüncelerinizi bekliyoruz. (genconculer@yahoo.com , genconculer@hotmail.com)

Allah'a emanet olun.

Genç Öncüler

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Yayın Sorumlusu

Ömer Miraç Yaman

Yayın Kurulu

Zafer Özdemir, Safiha Can, Ömer Temel, Burak Savaş,
Elif Yaman, Ömer Özdemir, Muhammed Doğan,
Durmuş Öztürk, Sina Akkaya

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Edibe Nur Özdemir, Tevhid Yıldız, Murtaza Koçak, Uğur Peker, M. Çağatay Gör,
Belül Kahraman, Rumeysa Göker, Furkan Övündür, Muhammed Emin Birinci,
Fehime Burma, Enes Atabeyoğlu, Yasin Sağlam, Ravza Tomakin, Aydın Akkurt,
Muhammed Erkam Bülbül, Şule Özer, Mehmet Emin Cankal, Salih Korkut,
Şeyma Özer, Ömer Suphi, Emre Gerçek

Adres

Sofular Mah. Yeşil Tekke Sokak No: 4 Fatih-İstanbul
Tel: (0212) 532 51 76-631 13 85
Fax: 534 88 88

genconculer@yahoo.com
genconculer@hotmail.com

Dizgi, İçdüzen: Genç Öncüler
Kapak Tasarım: Sezer Erdoğan
Baskı: Yıldızlar Matbaacılık A.Ş.
Umran Dergisinin gençlik ekidir

CESUR OLMAK YA DA İBRAHİM GİBİ DURMAK

Yatsı ezanı henüz okunmuştu... Babası her zamanki çevikliğiyle -ilerleyen yaşına rağmen abdestini tazelemiş, Allah'ın huzuruna duracağı odaya doğru ilerlerken, evin en küçük oğlu İbrahim kamet için çoktan son alıştırmalarını yapıyor ve içinden "bu kez şaşırmadan, tane tane okuyacağım" diyordu. Vitir namazının peşi sıra muhterem babasının gözlerinde fark ettiği güven veren ışıltıyı, bu defa farklı olarak; inci gibi dökülen birkaç damla gözyaşı süslemişti. İbrahim, duasını babasından biraz daha kısa tutup bir çırpıda kitaplığa koşmuş, mushafı sıkı sıkıya kucaklayıp babasının dizinin dibindeki eşsiz makamına kurulmuştu. Duasını kısa tutuyor oluşu ise, sıkıldığından değil, bilakis babasının her yatsı'dan sonra anlattığı kıssayı hiç vakit kaybetmeden dinlemenin verdiği telaşandı.

Babası, henüz duasını bitirip iki elini yavaş yavaş alnından başlayıp çene bitiminde birleştirirken, "Elham"ın son kelimesini İbrahim yine O'nunla birlikte tekrarlıyordu; Amin. Sıra yüce emaneti tatlı ve şefkatli cümlelerle yogan babasına teslim etmeye gelmişti.

Babası bir yandan ayraç ile daha ön-

ceden işaretlediği sayfayı bulmaya çalışıyor, diğer yandan ise emektar gözlüğünü takmaya çalışıyordu.

"Bismillahirrahmanirrahim"

Evvel seneler önce, bir ülkede İbrahim adında, güçlü kuvvetli, sözünün eri, mert bir çocuk yaşarmış. Ufak yaşına rağmen, yaşıtı olan arkadaşlarından hep daha olgun ve iyiliksevermiş. Ama o ülkedeki herkes İbrahim gibi de değilmiş. İnsanlara eziyet eden, onları üzen, kötülük eden güvenilmez insanlar da yaşarmış orada. İbrahim ise, ta ufaklığından beri ne bu kötü insanları, ne de onların davranışlarını hiç beğenmezmiş.

Çocuk yaşına rağmen İbrahim'in bir merakı da nasıl yaratıldığı, onu kimin yarattığıymış. Anne ve babasına hep bu soruyu sorar ve hep de aynı cevabı almış; "bizi yaratan bu kocaman taşlar" yani "putlar".

Küçük İbrahim meraklı ama emin bir tavırla, "ama babacığım taş -şehadet parmağını kaldırıp- bir olmaz, Allah olmaz ki değil mi?" diye sordu.

Babasının başını mutlu bir yüz ifadesiyle İbrahim'i tastikleyişi, İbra-

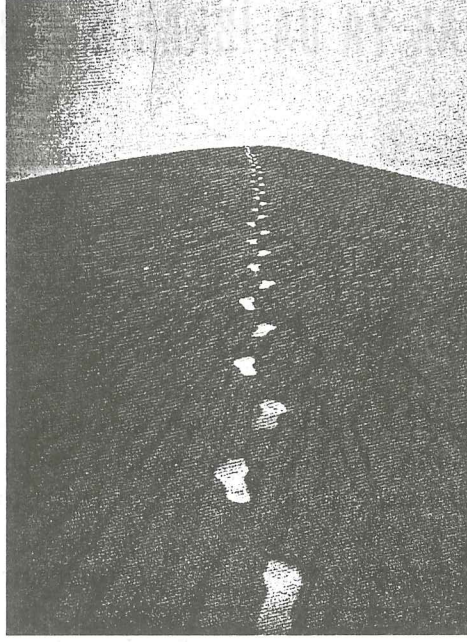
him'in "adaşı" hakkındaki merakımı iyice pekiştirdi.

Babası devam ederek;

Ne zaman ki İbrahim genç bir delikanlı olmuş, artık onu yaratanın bu soğuk taşlar olamayacağına inanmaya başlamış beraberrinde. Bu düşünceleri de yüce Allah tarafından onaylanmış ve

Allah İbrahim'e "sen artık benim peygamberimsin, inandığın doğruları tüm insanlara anlat" demiş.

Hz. İbrahim, tohumlarını çok küçükken attığı tevhid -baba oğul beraber la ilahe illallah derken- binasının artık yılmaz savunucusu olmuştu. Bir yandan kötü insanlara yaptıklarının yanlış olduğunu hatırlatıyor, diğer taraftan ise Allah'ın; bir, eşsiz, benzersiz olduğunu söylüyordu. Lakin, halkı onun söylediklerini dinlemiyor, ona kızıyorlardı. Bir gün, ülkesinde her yıl yapılan bir bayram gününde genç İbrahim bir karar verir. Tüm ülke halkının eğlenmeye gittiği bir zamanda, baltasını eline alıp bütün putların bulunduğu yere gider. Kimse görmeden oradaki tüm putları baltasıyla kırar ve sonra baltasını en büyük olanın boynuna asar. Halkı eğlenceden dönüp de putlarının yanına geldiğinde bir de ne görürler, tüm putlar kırılmış sadece biri,

en büyük olanı sağlam. Çok şaşırılmışlardır ve hemen birbirlerine bunu kim yapmış olabilir diye sorarlar. Daha sonra, olsa olsa kendilerine her gün putların yalan olduğunu, Allah'ın bir olduğunu söyleyen İbrahim'den şüphelenirler ve hemen onu çağırırlar. Genç İbrahim kendinden emin bir edayla

yanlarına vardığında kötü insanlar ona, "bunu sen mi yaptın İbrahim" diye sorarlar. İbrahim biraz düşünür ve der ki, "baksanıza balta en büyük putun boynunda, herhalde o diğer putları kıskandı ve onları kırdı, o yapmış olmalı" der. Halkı ise, "İbrahim o bir taş parçası, o yürüyemez, konuşamaz, bunu nasıl yapsın" dediğinde; İbrahim gülümseyerek "Peki kendisini bile korumaktan aciz bir taş parçası nasıl sizi korusun, sizi yaratsın" der. Bir anda sanki tüm insanlar donakalmış, İbrahim'in sözü onları derinden etkilemiştir. Ama hemen sonra onlar tekrar eski hallerine dönmüşler ve bir de İbrahim'i, doğruyu söylediği için ateşe atmakla cezalandırmışlar.

Küçük İbrahim babasına hüzünlü bir sesle; "Ateşe mi? Ama niye!" diye sorar.

Babası, evet ateşe atmaya karar vermişler, der ve ekler; Hz. İbrahim'in

ateşe atılacağı gün geldiğinde meydana büyükçe bir ateş yakılır. Ama Hz. İbrahim Allah'ın ona yardım edeceğinden o kadar emindir ki, sanki hiç ateşe atılmayacakmış gibi rahat ve sakinidir. Derken Hz. İbrahim tam ateşe atıldığı sırada Yüce Allah; ateşe emir verir, ve ateş de İbrahim'e serin olur, onu yakmaz.

Allah böylece kendi uğrunda korkmadan doğruyu söyleyenleri mutlaka koruyacaktır, der babası ve küçük İbrahim'e bakar. Bu kez İbrahim başını vakarlı ve de kendinden emin bir tavırla sallar.

Yıllar sonra küçük İbrahim büyüyüp doğru ile yanlış ayıracağı bir yaşa eriştiğinde, onun daima sorumluluk bilinciyle saran imanının pekişmesinde emeği geçen rahmetli babacığına her daim büyük bir şükranla dua ederken, Allah'ın kitabı karşısında onun da gözleri yaşlanmaktadır.

Ve Hz. İbrahim'i her andığında, o bitmesini istemediği yatsı sonralarını

ve illa ki;

- ufak yaşına rağmen, dünyayı, kendisini ve çevresindeki tüm hadiseleri sorgulayan,

- yaşı ilerledikçe tecessüsü (merakı) müthiş bir imana dönüşen,

- tek başına kalınsa bile Allah uğrunda gayret göstermenin eşsiz örnekliğini sergileyen,

- yaşadığı toplum içinde puta tapanların ve Allah'ı inkar edenlerin her türlü baskısına ve en önemlisi kınamalarına rağmen, kınayıcıların kınamasından korkmayan, bu tavırla da Allah'ın dostu (Halilullah) olarak Kur'an'da zikredilmeye layık görülen,

- ateşe atılırken bile kararlılığından asla ödün vermeyen, cesur ve de yalnızca Allah'a güvenen tavırlarını hatırlar, onları bir hayat düsturu edinmeye çalışır.

“O ne güzel genç, o ne güzel örnek, o ne güzel öncüdür!”

Ömer Miraç Yaman

AYRILIK SAATİ

Geçen dakikaları çakıyor beynime,

Meymenetsiz suretiyle duvar saati.

Göz yaşlarım sel olup damlıyor gönlüme,

Ve sayıyor uykusuz geçen her saati

Zamanın pençelerinde kaybolmuş sesim,

Geri getiremiyor geçen saatleri.

Yalnızlık bahçelerinde dolanıyorum,

Elimde Mona Rosa'nın kanlı gülleri.

Ah! Gidiyorsun su gibi akıp önümden,

Takıp koluna kederle dolu sepeti.

Sonsuza dek bekleyenler istasyonunda

Kavuşmadan geldi ayrılık saati...

Ömer SÜPHE

GERİ DÖNÜŞ YOK

“Bindik katranlanmış gemilere,

Allah; nefislerimizi, mallarımızı ve ailelerimizi cennet karşılığında bizden alır diye...

Bu uğurda birşey istersek kolaylaşsın bize,

Hiç aldığımız kanlarımızın akıp gittiğine,

Şayet kavuşursak kavuşulması yüce olan şeye...”

Tarık bin Ziyad

Sekizinci yüzyılda müslümanlar fetihlerde zirveye ulaşarak, doğuda ve batıda en uzak noktalara kadar ilerlemişlerdi. Kısa zamanda büyük zaferlere imza atarak, kitlelere kurtuluş yollunun açılmasına vesile olmuşlardı. Bu uğurda canlarını vermek, müminler için en büyük mutluluk kaynağıydı.

Bu fetihlerde İslâm orduları, Kuzey Afrika'nın Atlas Okyanusu kıyılarına kadar ilerlemiş, sıra Akdeniz'i Atlas Okyanusu'na kavuşturan dar boğazdan geçerek Avrupa içlerine doğru ilerlemeye gelmişti.

Komutanlığını Tarık b. Ziyad'ın yaptığı İslâm ordusu, işte bu hedefe yönelmişti. Hicrî 92, miladî 711 yılında, aralarında Sahabe-i Kiram'ı görmekle şereflenmiş Tabiun'dan zatların da bulunduğu İslâm ordusu, gemilerle Endülüs (İspanya) kıyılarına geçiyordu.

Geri dönüş yok

Tarık b. Ziyad dört gemiyle, daha

sonra kendi ismiyle anılacak olan Cebel-i Tarık boğazından ordusunu karşı kıyıya geçirdi. Bu nakil işi hiçbir zorlukla karşılaşılmadan tamamlandı. Çünkü bu iş için kullanılan gemiler ticaret gemileri idi ve halk bu gemilerden inen insanların yeni tüccarlar olduğunu zannediyordu. Kimse bu gemilerin İspanya'yı asırlar boyunca hakikatle diriltecek, dünya tarihini etkileyecek kuvvetleri taşıdığını bilmiyordu.

Tarık b. Ziyad, bütün askerlerini karşı kıyıya geçirdikten sonra son seferde gemiye binerek kendisi de Endülüs kıyılarına geçti. Ordusunu biraraya toplayıp, önce üzerinde buldukları dağın stratejik konumunu inceledi ve ani saldırılara karşı hazırlıklı olmak için ordugâhın etrafına tarihçilerin “Arap Surları” diye adlandırdıkları surları çektirdi. Ve buram buram kahramanlık kokan, ilahî coşkuyla dolu emrini verdi: **“Şimdi gemileri yakın!”**

Artık dönüş yoktu. Önde düşman,

arkada deniz. İspanyolların “ülkemi-ze gökten mi indiklerini yoksa yerden mi çıktıklarını bilemediğimiz bir kavim geldi” dedikleri İslâm ordusu, kılıçtan başka silahı ve düşmandan ele geçirecekleri yiyecekten başka erzakları olmamasına rağmen, tevhidi şanına layık şekilde yüceltip yaymak uğruna canlarını ortaya koymuşlardı.

Tarık b. Ziyad, öncü birlikleri keşif için ileri mevzilere göndererek ilerleyecekleri yolların güvenliğini sağladı. Daha sonra kendisi bütün ordusuyla birlikte deniz sahili yoluyla kuzeye, Kurtuba'ya yöneldi. Müslümanlar burada İspanyol kralı Rodrich'in yeğeni Bencio komutasındaki bir orduyla karşılaştılar. Bencio'nun öldürülmesine kadar direnen İspanyollar'ı dağıtan İslâm ordusu, İspanya içlerine doğru ilerlemesine devam etti.

Müslüman güçlerin zaferlerle kuzeye doğru ilerlediği haberleri kendisine ulaşan Rodrich, ülkesinin bütün kuvvetlerini toplamaya başladı. Ülkenin ileri gelenlerine bütün kuvvetleriyle gelmeleri için haberciler çıkardı. Kısa zamanda yüzbin kişilik bir ordu toplayarak güneye doğru harekete geçti.

Tarık b. Ziyad'ın emrindeki çoğunluğu piyade olan onikibin kişilik ordu da kuzeye

doğru ilerliyordu.

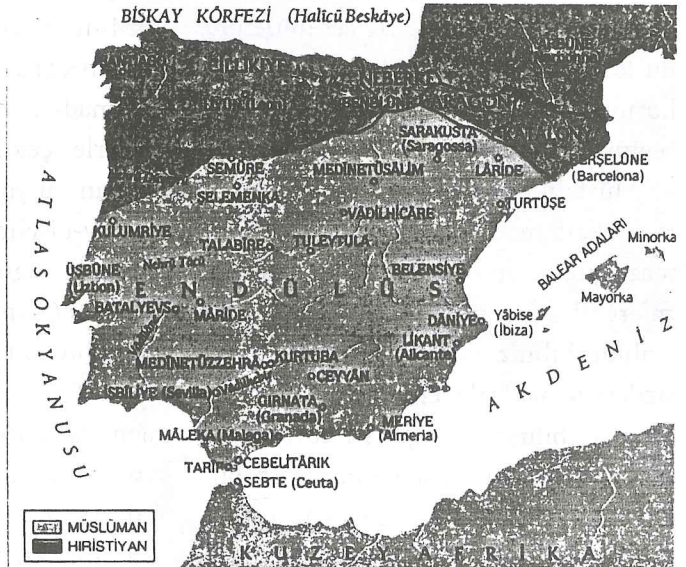
İki ordu Guadalete (Bekka) vadisinde karşılaştılar. İki taraf da savaş vaziyeti aldı. Komutanlar askerlerine cesaret vermeye çalışıyor, moral kazandıran sözler söylüyorlardı.

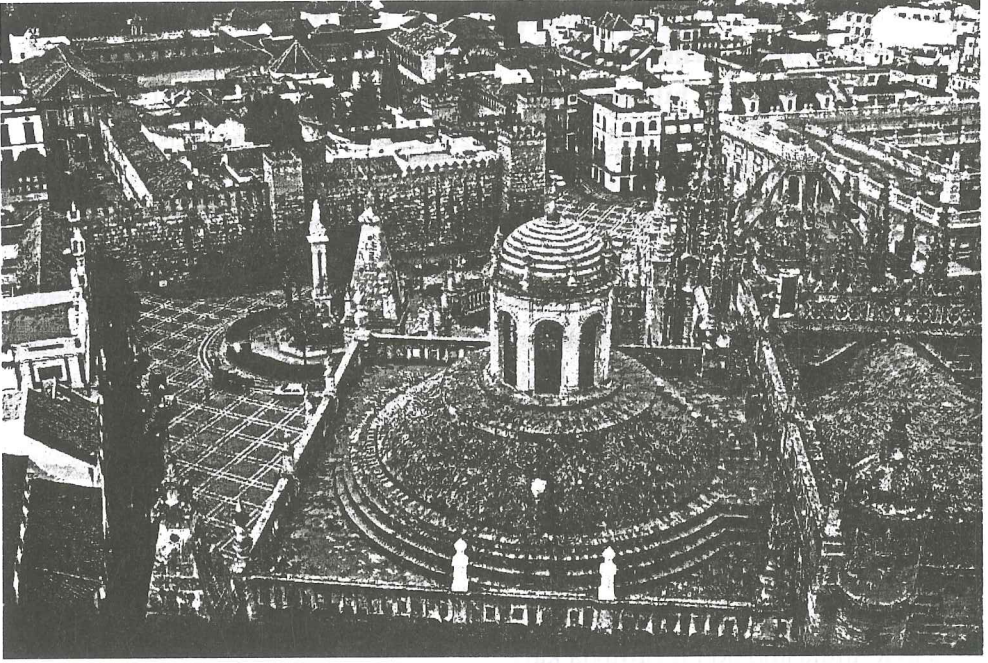
Rodrich, düşman karşısında tek vücut olarak ülkeyi korumak için bütün eşraf ve ileri geleni bu savaşta bulunmaya çağırmişti. Çünkü ülkenin geleceği bu savaşa bağlıydı.

“Kahramanlar içinden siz seçildiniz”

Tarık b. Ziyad da askerlerine heyecanlı konuşmalar yapıyor, zafer kazanmakla elde edecekleri sevap ve ganimetten bahsediyordu:

“Askerlerim! Görüyorsunuz ki, arkanızda deniz, önünüzde düşmanlar ve kaçacak hiçbir yeriniz yok. Vallahi, sabır ve sebatan başka yapacağımız bir şey de yok. Düşmanımızın bütün gücüyle üzerimize geldiği apaçık ortada.

Üstelik yiyecek ve techizatı da bol. Halbuki bizim kılıçtan başka silahımız ve düşmanın elinden alacağımız yiyecekten başka erzağımız da yoktur.

Hiçbir şey yapmadan şu durumumuz birkaç gün devam etse kuvvetten kesiliriz. Bizden korkan düşman da halimizi görüp bize karşı cesaretlenir. Bu kötü akıbeta düşmekten kendinizi koruyarak şu azgın düşmana karşı görevinizi gereğince yapınız.

Müstahkem şehirler ve güçlü düşman karşınızdadır. Ölümünden korkmazsanız bu fırsatı değerlendirmek ve zafere ulaşmak mümkündür. Şunu kesinlikle bilin ki, bu savaşta ben de sizden daha fazla emniyette değilim. Yine iyi bilin ki, eğer şu zorluklara biraz sabrederseniz daha müreffeh bir hayata kavuşursunuz. En ucuz malın can olduğu bu pazara sadece sizi sür-

müyor, bilâkis önce kendi canımdan başlıyorum. Canınızı düşünerek benden yüz çevirmeyiniz. Siz de benden daha fazla bir zorluğa katlanmayacaksınız. Sizin payınıza da bana düşenden fazlası düşmeyecek. Hepimiz aynı kaderi paylaşıyoruz.

Müminlerin emiri, kahramanları içinden sizi seçti. Çünkü sizin savaştan korkmadığınıza, kahramanları ve süvarilerle çekinmeden vuruşacağınıza ve sizin bu yaptığınız cihattan gayenizin İllây-ı Kelimetullah olduğuna, dolayısıyla bu uğurda sevap kazanacağınıza güveni sonsuzdur. Böylelikle İslâm dinini bu ülkeye yerleştireceğinize inanıyor. Elde edeceğiniz ganimetin tamamı sizindir. Allah yardımcınız olsun. İki cihanda sizin bahadurluğunuz anılacaktır.

Biliniz ki, sizi davet ettiğim şeye ilk

icabet eden ben olacağım ve kesinlikle bilin ki iki ordu savaşa başlayınca biz-zat kendim Rodrich denilen azgına hü-cüm edip inşaallah onu öldüreceğim. Siz de benimle birlikte saldırın. Eğer onu öldürdükten sonra ben de ölürsem sizi ondan kurtarmış olurum. Ba-şınıza itaat edeceğiniz bir kahramanı getirmekten aciz değilsiniz. Eğer ona yetişmeden ölürsem, bu arzumu terk etmeyin ve onun üzerine yüklenin. Onu öldürmek suretiyle bu ülkenin fethini tamamlayın. Düşman askerleri o öldükten sonra dağılırlar ve bir daha toparlanamazlar.”

İki ordu birbiriyle karşılaştığı za-man gece olmak üzereydi. Tarık b. Zi-yad, ordusuna ihtiyatı elden bırakma-dan gece istirahat etmelerini söyledi.

Sabah olunca iki ordu savaş vaziyeti aldı. Rodrich, tacını giydi ve bütün ziynetlerini tak-tı. Tahtına oturup, uşaklarına kendisini savaş meydanına gö-türmelerini emretti. İpek göl-gelikler altında bayrak ve san-cak ormanını andıran bir kala-balıkla, önünde savaşçılarıyla müslümanlara doğru ilerledi.

Tarık b. Ziyad ise atına bin-miş, ordusundaki herhangi bir asker gibi harekete geçmişti.

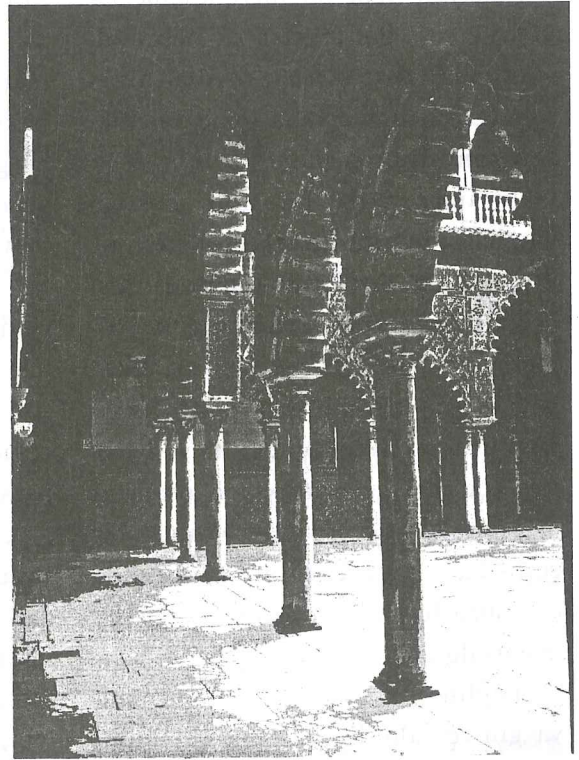
Müslümanların büyük kıs-mı piyadeydi. Zırhlı asker azdı. Başlarında beyaz sarık, ellerin-de yay, kılıç ve mızraklar bulu-nuyordu.

İlk hücum müslümanlardan

geldi. Kendilerden kat be kat büyük orduya saldırırken, İspanya'nın tarihi-ni değiştirecek savaşı başlatmış olu-yorlardı. Sekiz gün süren şiddetli çatış-malar oldu. Müslümanlar bu ölüm-ka-lım savaşında büyük kahramanlıklar gösterdiler.

Her iki tarafın da kayıpları büyük oldu. Savaşta ölenlerin cesetleri uzun süre ortada kaldı. Sonunda İspanyol ordusu dağıldı. Kral Rodrich, geri ka-lan az sayıda askeriyle kaçtı. Ancak ka-çarken düştüğü bataklıkta boğularak öldü.

Bu savaş sonunda Endülüs yolu müslümanlara açılmış oldu ve uzun bir süre İslâm'ın nuruyla aydınlandı bu topraklar.

BİR İŞİ BİTİRİNCE BİR BAŞKASINA...

“Onları tatile gönderin!
Ayak altında kimseyi görmek istemiyorum”

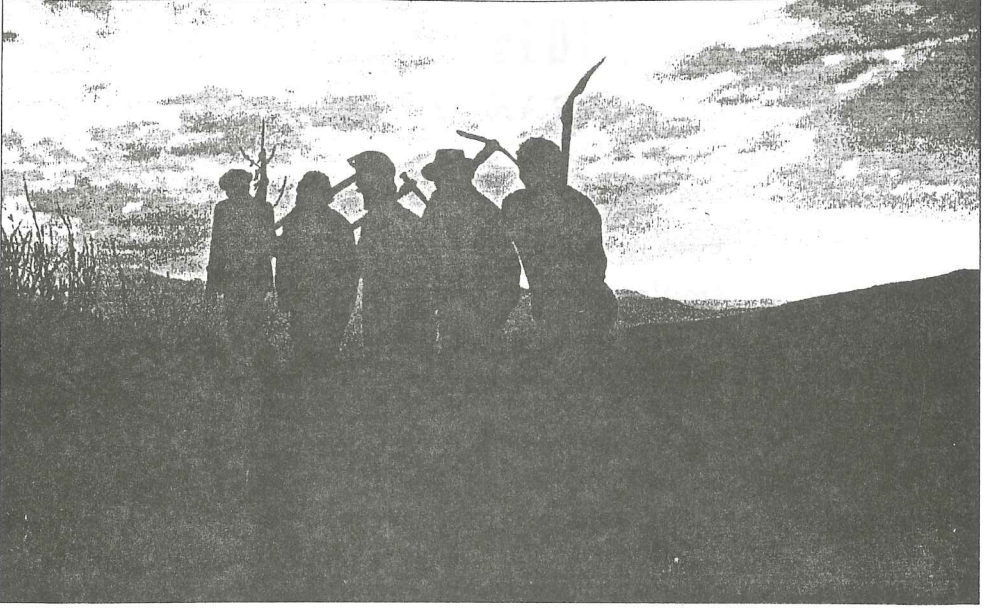
Okullarda hesap günü yaklaşıyor. Yıl boyunca tutulan çetele sevap ve günahlarımızla önümüze serilecek. Bununla birlikte bütün bir yılı muhasebe ettiğimizde yaptıklarımız ve yapmadıklarımızın karnesini dersler dışında da çıkarmalıyız. Genç öncülere küçük büyük katkıda bulunanlar bir nebze olsun daha rahat olacaktır. Allah’a hesap verme noktasında genç öncüler sevinebilirler.

İnsanlar garip bir tatil psikozu içindeler. Bunun insanların dinlenme ihtiyacından değil, okuldan kurtulma psikolojisinden kaynaklandığını görmek gerekiyor. Yaz mevsimi sıcaklarla beraber verimi düşürüyor ancak yıl boyunca çok ciddi bir eğitim ve öğretim etkinliği göstermeyip öğrencileri mesai saatleri içerisinde okulda, bir çeşit hapisanede tutma gayretinde olanların bu tatil havasını yayıyor olmaları ilginç değil mi?

Toplumumuzda tembelliğin çok yaygın ve ciddi bir hastalık olduğunu

bu tatil psikolojisinden çıkarabiliriz. Tam burada öncü olanların fark etmeleri gereken bir nokta var ki; o da bu tembellik, miskinlik tatil havasının toplum ve halkı onlara rağmen yönetmeye çalışan, yoksulluğun, yolsuzluğun, ahlaksızlığın kaynağı kişiler tarafından yaygınlaştırıldığıdır. Toplum yönlendirme güç ve kudretinde olanlar karşılarında soran, sorgulayan haksızlık karşısında ses çıkaran insanlar görürlerse işlerini rahat yürütemeyeceklerini bildikleri için onları uyutmaya, tepkisizleştirmeye çalışır, tembel miskin insanlar olmaları için ellerinden gelenleri yaparlar. Ülkemizde televole kültürünün yaygınlaştırılmasını, magazin ve spor programlarının çekici hale getirilip çoğaltılması bu paralelde düşünülmelidir.

Genç Öncüler böyle bir ortamda şunu görmeliler: Tatil görüldüğü kadar masum değildir. Çünkü bırakın insanları Müslümanların ve öncülerinin tatil yapması toplumu Allah’ın değil, kendi rızalarının istediği yöne çe-

virme isteyenlerin işine yaramaktadır.

Elbette dinleneceğiz, sürekli aynı şekilde ve tempoyla çalışılması düşünülemez. Ancak şunu da görmemiz gerekir ki ekonomik, ahlaki, siyasal bir çöküntü yaşadığımızı söyleyip yan gelip yatmak kimsenin hakkı değildir.

Kur'an-ı Kerim bize yol gösterir. Nitekim İnşirah suresinde bize bir işi bitirince bir başkasına yönelmemiz emrediliyor. Temiz ve ahlaklı kalmak önemlidir. Ancak eğer bu temizlik ve ahlak yaygınlaştırılmazsa gecenin gündüzü örtmesi gibi sahip olduklarımız da yok olup gider. Bir şeyi korumak ona sahip olmaktan daha zordur ve bir şeyi korumak için savaşmak gerekir.

Gelecek on yıl içinde dünya bu hızla giderse Afrika'da doğan her iki çocuktan birinin öleceğini biliyoruz.

Bunu bilen birinin Pazar günleri geç vakte kadar uyuyup göbek büyüterek bu durumun önüne geçmesi mümkün mü? Bırakın Pazar günlerini diğer günler içinde de aynı rahatlıkla hareket eden biri Irak'tan sonra savaşın kendisini sardığını görünce ne yapacaktır?

Tatil konusunda gözden kaçırılması gereken birinci nokta toplumu kendi istekleri doğrultusunda yönetmek isteyenlerin bizi tatile gönderip kendi işlerine bakmak istemeleridir. İkinci nokta çalışmayan insanların zaten tatilde oldukları için yeni bir tatile ihtiyaçları olmadığıdır. Üçüncü nokta gerçek ve sonsuz bir tatil için gerçekten dünya hayatında çok çalışmamız gerektiğidir.

Zafer ÖZDEMİR

Genç Öncüler | 11

UJRAN ŞEHİR

sessiz bir şehir gördü gözlerim
Evlere viran, insanları viran
Çocuklar oynamayı bırakmış
İnsanlar susmuş bu yerde
Yalnız bir şehir gördü gözlerim
Toprağı viran hasadı viran

Geceler,
Katran karası geceler iniyor bu şehre
Düşen her bombadan sonra,
Kuşları susuyor
Aşkları ölüyor bu kentin
Oyuncaklar, mahzun atılmış bir kenara
Oynanmayı bekliyor sessizce
Tabutun başında yaşlı bir baba
Bakıyor semaya yaşlarla

sessiz bir şehir gördü gözlerim
Bulutları kararıyor
İrmakları kuruyor
Yağan her kuruşundan sonra

Yalnız bir şehir gördü gözlerim
Aşkları viran
Akibeti viran.

Furkan ÖVÜNDÜR

DEĞERLERİMİZ ELDEN GİDİYOR

Her yılbaşı yaklaşırken kafamı epeyce meşgul eden bir konuyu dile getirmek istedim. Aslında bütün milletimizin aklından çıkmaması gereken bir konuyu; kültürel yozlaşmayı.

Kültürel yozlaşma, bir milletin, dinini, kültürünü, örf ve adetlerini, dilini unutmaması başka milletlerin kültürünü benimseyip kendi değerlerini sıradanlaştırmasıdır.

Miladi yıl başına çeyrek kala şehrimizin ünlü caddelerinden geçerken vitrinlere baktıkça içeri girip, işyeri sahiplerine bağırıp çağırarak geldi içimden. Niye mi? Çünkü her vitrinde teker teker, rengarenk süslenmiş çam ağaçları, yılbaşı şapkaları ... Bir "cıngıl bells" şarkısı eksik. Gerçi kimisi onu da unutmamış. Sorsanız niye koydunuz bunları? Kaç tanesi cevap verebilir? İşin aslı şu ki, Hristiyanlar o ağaçları gökyüzüne yükselen, geri döneceğine inanılan Hz İsa'nın kendi evlerine gelmesi için süslerler her yılbaşında. Rivayete göre Hz. İsa, bir çam ağacının üzerine incekmiş. Hadi onlar dini gereklerini yapıyorlar. Sana ne oluyor? Sorsalar Müslüman'sın o zaman, o ağaçlar, o şarkılar ne ? Yakında iki üç haftalık Noel tatili isterlerse, birbirlerini görünce de "Marry christmas" derlerse hiç şaşırmanın. Noeli bu kadar heyecan ile karşılayan vatandaşlarımızı-

zın yılda bir iki kez kutladığımız bayramların sabahında herhangi bir tatil günüyümüş gibi yataklarından kalktıklarını görüyoruz. Geleceğimiz için endişelenmemek elde değil.

Şehir merkezlerinde gece kulüplerinin furyası aldı yürüdü. Gençler burarlarda çılgın gibi hoplayıp zıplıyorlar. "Cool" takılan absürd giyim kuşamlarıyla dikkat çeken gözde gençlerimize Cumhuriyetin kaçınıcı yılında olduğunu sorsak, sizce kaç doğru cevap verebilir?

Sonra pijama partileri var. Hani şu yollara çıkıp da üzerlerinde yatak kıyafetleriyle bas bas bağırarak partiler. Halböwen'lar, Valentone'ler, cadı bayramları maskeli balolar. Gençler birbirlerine "tamam mı?" demek yerine "Okey mi?" diyorlar. "Herhalde"yi "Herıld" diye okuyorlar. Güya İngilizce telaffuz ediyorlar, "Hello" diyorlar. Batılılaşma uğruna muhteşem bir kültürü yerle bir ediyorlar.

Görüyorsunuz ya, binlerce yıllık kültürümüz, adetlerimiz, geleneklerimiz nelerin uğruna heba oluyor. Bu gi-dişe dur demek zorunda olan da biz gençleriz. Hepimizin üzerine düşen bu konularda ince eleyip sık dokumak ve bir genç olarak değerlerimizin kaybolmamasına izin vermemektedir.

Fehime BURMA

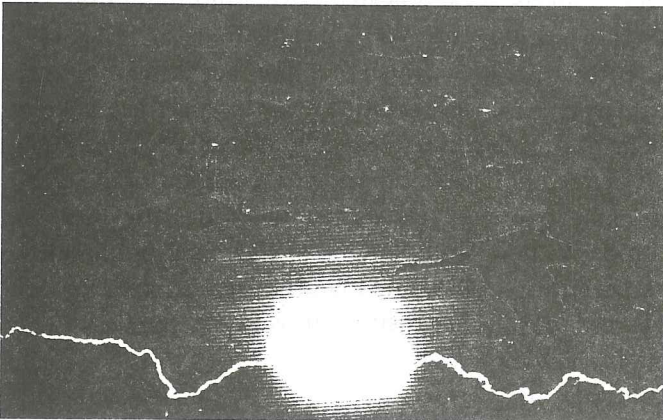
BIRAKIN GÖKYÜZÜNDE KUŞLAR UÇSUN

Denizin o deli dalgalarından eser yoktu artık. Güneşin aydınlığıyla durulan deniz, kıyıdaki konuklarını ağırlıyordu. Üsküdar iskelesinden kalkın vapur, Eminönü iskelesine ağır ağır yaklaşıyordu. Vapur iskeleye iyice yanaşana kadar, etrafında adeta bir gelin alayını oluşturan martılar, güverteye yolculara eşlik ettiler. İnme için acele eden birkaç kişi vapur yanaşmadan iskeleye atlamaya başladı bile. İnme yolcuların çıkardığı hengame, Eminönü'nün kendi şamatasına karışıyordu. Kıyıda ki sandallarda kızaran balıkların kokusu, hafif hafif esen rüzgarla etrafı kaplıyor, insanlar, Eminönü'nün o meşhur balık ekmeğini tadabilmek için uzun bir kuyruk oluşturuyordu.

Mısır çarşısından çıkanlar, eve geç dönmemenin telaşıyla olsa gerek, meydanda adeta koşar adımlarla yürüyorlar. Ağaçlardaki kuşların cıvıltıları, yaprakların hışırtılarına karışıyor, derken yükseklerden sürü sürü martılar geçiyor. Sessiz ve masmavi gökyüzünde süzülen martılara, az önce avludan uçan güvercinler karışıyor şimdi. Ağaçtaki serçeler gökyüzündeki bu kardeşlikten mahrum kalmamak için göğe süzülünce, Eminönü meydanının hercümerci hali adeta gökyüzüne yansıyor. Bense, yukarıya bakmaktan boynuma ağrılar girdiğinde, isteksizce kafamı yere indiriyorum ve birdenbire gözümün hercai menekşeler, güller takılıyor. Bu renk cümbüşüne bakmak yoruyor beni, ama inatla bakmaya devam ediyorum; ve bakarken görmeye...Görürken şükretmeye.

Az önce önümden geçen pejmurde giyimli bir simitçiden aldığım simiti yerken, etrafı seyretmeye ve düşünmeye devam ediyorum. Bu arada hemen sağımdaki

banka yanında üç çocukla bir kadın oturdu. Kadın aldığı ekmek arası balığı üç çocuğa paylaştırırken, onlara doğru yaşlı bir amcanın geldiğini farketmemişti bile. Elindeki balık ekmeği kadına uzatarak, "bana çok gelir, size versem daha iyi olacak", dedi. Ekmeği alan kadın şaşkın gözlerle teşekkürlerini dile getirdi yaşlı amcaya. İhtiyar gözden kaybolana kadar, çocuklar şükran dolu gözlerle takip ettiler arkasından. Belki de yaşlı amcanın bu davranışını hayatları boyunca unutmayacaklardı.

Şahit olduğum bu olayı, dünyadaki gözünü kan bürümüş tüm insanların görmesini istedim doğrusu. Bir an savaşta en yakınlarını kaybeden ve buna rağmen yaşamaya çalışan Irak'lı çocukları düşündüm... Onların içinde bulunduğu gerçeğe, yarım kalan hayallerini düşündüm!..

Gökyüzünden yağmur yerine bombalar yağmadan önce, tüm çocuklar gibi onlarda hep baharı düşlüyorlady, belki de.

Rüyalarında göğün mavisini, çimenin yeşilini görüyorlardı. Oysaki şimdi göğün mavisini görünmüyor. Bahçedeki çiçek toz rengine bürünmüş. Mavi, mavi rengini kaybetmiş. Yeşilse görünmüyor.

Akıllı füze denilen bombaların, nasıl yönlerini şaşırp evlerini vurmalarına, onlar, anlam veremiyorlardı bir türlü. Veremeyecektiler henüz!..

Yanmış duvarın bir köşesinde, silik

yazılarla yazılmış, özgürlük adına yarım kalan bir şiir takılıyordu gözlere;

/Masmavi gökyüzünde kuşlar gibi uçmak,

Yemyeşil kırlarda doyasıya koşmak,

Annemin kucagında olmak,
İstiyorum.

Topraktan barışı getiren Lale'nin çıkmasını,

Ve ölen arkadaşlarımı.../

"Özgürlük" adına yapılan katliam nedeniyle Irak'lı çocuk yarım kalan şiirini tamamlayamamıştı. İnsanoğlunun önüne geçilmez ihtirası, çocuğun baharına bir gölge oluşturmuştu.

Boğazımda düğümlenen simidin yarısını, önümde oynayan çocuğa verirken, rüyalarımın yarısını da savaşın içinde bırakılan çocuğa gönderiyorum. Etrafta uçuşan birkaç göçmen kuşla, selamlarımı, dualarımı ve dualarımla, göğün mavisini, baharın yeşilini gönderiyorum.

Ve artık ben de; gerçek özgürlüğün kitaplarının sayfaları arasında aranmayacağını, çok, çok iyi biliyorum.

Beşül KAHRAMAN

İSTANBUL ESNAFLARI

Istanbul, Akdeniz ve Karadeniz'in keşiştiği, Avrupa ile Asya'nın bağlantı olması nedeniyle, Bizans zamanında mühim bir ticaret merkezi olarak gelişmiştir.

Fatih, payitahtı İstanbul'a nakletmesinden ve teşviklerinden dolayı, İstanbul ahalisine bahşeylediği serbestlik üzerine, Bizans sanayi sahiplerinden bir kısım ve ehl-i sanat olan kimselerde İstanbul'a hicret edip farklı yerlerde mesken tutmuşlardır.

Sultan Mehmed hicri 857 miladi 1453'te İstanbul'un fethinden itibaren günümüze intikal eden sened-i vakfiye'de şu ibareler yer almaktadır: "...Şehirde bulunanlar ve hasta olanlar için hastahaneler, mecnunlar için tumarhaneler, misafirler için hanlar, ihtiyaçlı kimseler için hamamlar inşa edilmiş ve münasip yerlere çarşılar, pazarlar ve ticarethaneler açılmıştır."

İnşa ettikleri camii şerifleri yakınında iki yüz seksen altı bap ve "Can Alıcısı" (Fener Rum Patrikhanesi) adlı kilisenin yanında da saraciye esnafı için yüz on kapılı dükkan inşa edilmiştir. Sahilde balık pazarları, sur haricinde debbağhaneler (hayvan derilerinin terbiye edildiği yer), dört tarafı açık kirishaneler ve sabunhaneler tesis olunmuştur.

Bezzazlar (bezciler) ve pit pazarı esnafı için inşa edilen dükkanlar sekiz yüz kırk dokuz adede ulaşmıştır.

Yemiş İskeleyi'nde yemiş kapını adıyla bir çarşı tesis olunmuştur.

Galata tarafında, Karaköy kapısı dahilinde bir mahalle pazarı ifade edilen senette yerini almıştır.

II. Bayezid Han'ın zamanında İstanbul'a sığınan İspanyol Musevileri Hasköy, Kuzguncuk semtlerinde iskan edilmiş ve bunların içinden sanat erbabı ve marifet sahibi insanlar seçilmiştir. Yavuz Sultan Selim 1515'te İran seferinden dönerken çok sayıda sanat erbabını İstanbul'a getirmiş, minencilik, sırma işlemeciliği, rengarenk kumaşçılık İstanbul'da bu suretle hem sürüm hem de nam kazanmıştır.

İşte vaktiyle kurucularımız tarafından ehl-i sanat ve marifete yol açan kolaylıklar, teşvikler sayesinde sanayi günden güne ilerleyerek harice ihtiyacımız hiç kalmamış gibiydi. Milletin her ferdi her türlü ihtiyacını dahili mamlattan temine gayret ederdi. Bir taraftan da çevre ormanlardan kesilen keresteler İstanbul'a nakledilir, Marmara adasında bulunan ocaklardan büyük mermerler getirilir ve bu suretle zamanın en hünnerli sanatkarların marifetleriyle payitahtın muhteşem bi-

nalari inşa edilirdi.

Hünerli insanlar ve sanat erbabından bir haylisi, devlet imalathanelerinde hizmete alınır, büyük toplar dökerler ve savaş edevatı imal ederlerdi. Bunlardan bir kısmı kutlu ordular refakatinde giderler ve at takımı gereçlerini inşa ve tamir ederlerdi. Murad-ı Rabi (IV. Murad) Revan (İran) seferinde Erzurum'da ve Bağdat seferinde Mardin'de, Fazıl Ahmet Paşa Kadisiye kuşatması sırasında orduda büyük toplar döktürmüşlerdir.

İstanbul'da esnafın her yerde olduğu gibi loncaların organizesinde muhtesip ve İstanbul kadılığının kontrolünde idi.

Esnaf kethüdaları, esnafın seçimi ve hükümetin tasdiğiyle tayin olunurdu. Bu kethüdalar esnafının sanat ve ticaretine ilişkin emir ve işler nezareti hakkına sahip olduklarından, esnaf arasında zuhur eden haksız rekabetin

önlenmesi için çalışırlardı. Sanat ve ticaretlerinin gelişimine kethüdanın başkanlığında bakılır ve kethüdaların nüfuzu hükümetin himayesiyle muhafaza edilirdi. Esnafın para birliğine, usul ve geleneğe karşı harekette bulunanlar "lonca" adları kararı "yolsuz" tabiriyle bir müddet için icra-yı sanattan men olunur ve bu müddet zarfında ticarethanesi kapatılır idi.

Esnaf içinde usta, kalfa, çıracık hasta olduğunda veya ihtiyaç sahibi olduklarında, esnaf bir araya gelir ve herkeşe ait masraf bilançosunu düzenlerlerdi. Bu para biriktirme işi için ortak sandıkları vardı. Bu sandıkların gelirleri esnafın para kasasında biriktirilir ve yardım bekleyen kalfaların veya ustaların ailelerine verilirdi. Bunun haricinde biriktirilen para ithalat ve ihracat içinde kullanılırdı. Daha sonra sandıktan ne kadar para çıktığı esnafın kağıtları tarafından defterlere işlenirdi.

Ek olarak, üç ülke dahilinde icra-yı sanat eden kürkçü esnafı fukarasının ihtiyaçları için orta sandığın gelir kaynağı olan birkaç bap dükkanının ilelebet korunmasına verilirdi. Fakat daha sonra kürkçü esnafı fukaraları saygısızlıklarından dolayı Babı-ali'ye şikayet edilmiş ve men ettirilmişlerdi.

Evladını mektepten alıp sanata vermediği murat edenler İstanbul sakinlerinden ise İstanbul ve Eyüp kadısına, Üsküdar veya Galata sakinlerinden iseler mahallelerinin kadısına mektep hocasıyla beraber çocuğu götürüp, ermiş derecesine geldiğini bildiren izni almaları ve izni olmayanları esnaflığa kabul edilmemesi ve esnaf kethüdasının da oy vermemesi usul olmuştu.

Bu suretle esnaflığa kabul edilen öğrenci, sanatı tahsil edip kalfalığa

başladığı halde, ustası tarafından vaki olan talep ve teklif üzerine lonca odalarında huzuru mutut olan ustalar karşısında imtihana tabi tutululardı. Tasdiği alması belirlendiği halde, özel olarak bulundurulmuş hafız efendi tarafından bir aşr-ı şerif tilaveti okunur ve duacı efendi tarafından dua olunduktan ve bu şahısların elleri öpülüp hayır duaları alındıktan sonra sicile kayıt ile resmen kalfalığa mezun edilir ve şerbetler içilirdi. Hatta bazılarında yemekler bile verilirdi. Bu suretle imtihan vermeksizin bir kayıkçı bile icra-yı sanata dahil olamazdı.

Esnaf kalemi memurları ve kavasbaşı huzurunda el pençe divan durur ve artık divan kurulmuş sayılırdı. Vaki olan emir katip tarafından kıraat olunmaya başlar. "Küfeci Hüseyin üzümün

okkasını fiyatın beş para fazlasına satmış." denir. Şehremaneti Bey "Beş gün" emrini verir. Kavalardan biri herifi İplikhane'ye sevk eder. Arkasından diğerleri okunarak bu suretle cezaları tayin olunur, hapishaneye sevk edilirdi. Şayet mahkumlardan biri nefsinin müdafaa sebebiyle verilen hükme itiraz edecek olursa işbu hapis cezasına bir mislini daha eklerlerdi. Çünkü hükümetin emrine karşı gelmiş sayılırdı. Hüseyin Bey yüksek bir yere çıkar, çarşı pazarı gözden geçirirdi. "Hüseyin Bey yine yerine çıkmış, Mahmutpaşa tarafından bu yöne doğru geliyormuş" sözü söylenmesiyle beraber yokuşun alt başından ne kadar küfeci, işportacı misilli gezginci esnaf varsa cümlesi çil yavrusu gibi dağılır, her biri bir tarafa doğru kaçıyordu.

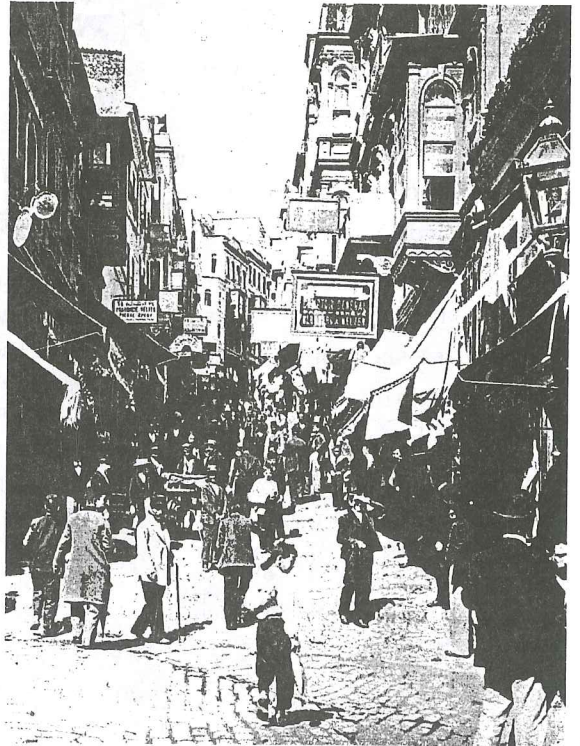
Bir gün Edirnekapı'da dolaşırken iki çuval yüklü merkebi şöyle bir tarafa bağlı gördü ve sahibini sordu. Sordular, soruşturdular ve adamı kahvehanede buldular. Kaldırıp huzuruna getirdiler. Adam "Sur haricinde yabancı köylerin birinden yarım saat evvel geldiğini, kahvede çubuk içmek ve biraz da yorgunluk atmak için hayvanı bağlayıp kahvehaneye geldiğini" beyan etti. Bunun üzerine Hüseyin Bey'in verdiği emir üzerine derhal hayvanın sırtından çuvalar alındı, sahibinin sırtına yüklendi ve hayvanını bağladığı yere bağlandı. Merkebin taşıyabileceği yükü insanın kaldırması tartışılabilir olduğundan herif yalvarmaya

başladı. Ağladı, sızladı, feryat etti fakat hiç kimse kulak asmadı. Hayvan torbadaki yemi bitirinceye kadar çuvalar adamın sırtında ve adamda hayvanının bağlı olduğu yere bağlı kaldı.

İşte Hüseyin Bey bu gibi nice cezalar tayin eder ve bu suretle esnaf takımının birtakım insafsızlıklarına meydan vermez ve nerede bir yolsuzluk görse önlemini alır ve şehir halkı da bundan fayda görür ve memnun kalırdı.

Bu sayımızdaki konumuzda bu kadar. Umarım beğenmişsinizdir. Bir sonraki sayıda görüşmek üzere diyor ve Allah'ın zikrini dilinizden, fikrini de kalbinizden eksik etmeyin diyorum. Allah'a emanet olun...

Burak SAVAŞ

AMERİ-KAN

Bugün tüm dünyanın şahit olduğu amerikan terörü, Amerika'nın gerçek yüzünü gün ışığına çıkarmıştır. Bugüne kadar Amerika Tük ve dünya kamuoyunda uluslar arası hukuka, insan haklarına ve ulusların toprak bütünlüğüne önem veren bu konularda düzenlemeler getiren dünyanın koruyucu meleği sayılırdı, sanılırdı. Fakat bugün görülmektedir ki, Amerika sergilediği saldırgan ve işgalci tavırla dünyayı adeta cadı kazanına çevirmiştir. Eşit, özgür, fırsat tanıyan Amerikan imajı yerini rantçı, zalim, göz yaşı ve kana boyalı bir imaja terk etmiştir. Bugün Amerika'nın savaş dediği terör olayı tüm dünyanın gözü önünde vuku bulmaktadır. Amerika ne kadar savaşta dесе de tek taraflı savaş olmaz. Savaşın da bir adabı, bir şerefi vardır. Amerika ale-

nen Amerikan terörü uygulamaktadır Irak topraklarında.

Amerika Irak halkını kurtarmak için (!) giriştiği bu savaşın sonunda acaba kaç Irak'lıyı kurtarmış olacak, yoksa artık Irak halkı çok irakta mı olacak? Bu tek taraflı savaşta masum burnu kanamış tek bir insan için sorumlu ve suçlu tutulması gereken Amerika ölen yüzlerce masum sivil için sorgulanmamıştır. Amerika'nın sahip olduğu siyasi güç Amerika'yı uluslar arası yargı da meşru gösterme-

ye yetmektedir. Dünya Amerikan emperyalizmine boyun eğmektedir. Peki Irak son-

mu? Bunu bilmiyoruz.

Lakin bildiğimiz en büyük gerçek ise bu gidişin Amerikanın sonunu getireceği...

Enis ATABEYOĞLU

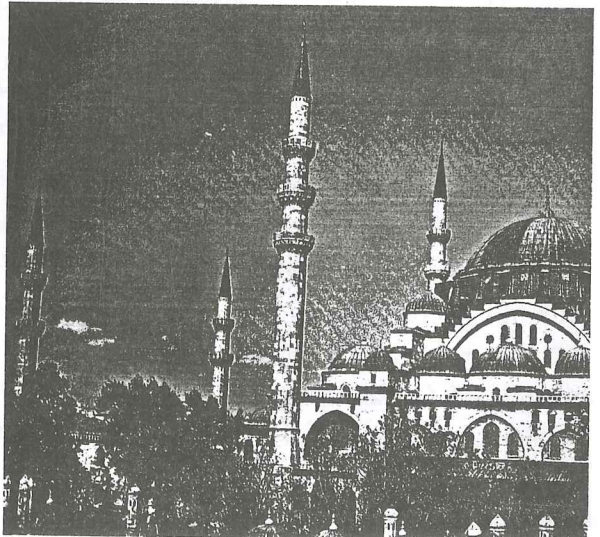

İMAN-AMEL İLİŞKİSİ ÜZERİNE BİR YORUM

Iman; kökü Arapça "amene" fiili olan ve inanmak kabul etmek gibi anlamlara gelen bir kelimedir. Kâinatın yaratıcısının varlığına, O'nun koymuş olduğu kurallar manzumesinin mer'î olduğuna şüphesiz inanmak, kendisini Yaratıcı'nın kulu olarak kabul etmek demek olan bu mefhum uhrevî saadete nail olmak veya kurtuluşa ermek için insanda mevcudiyeti zarurî olan bir niteliktir. Nitekim Asr Suresi'nde: "Asra yemin olsun ki insanlar hüsrandır. Ancak iman edenler, salih amel işleyenler, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna" denilerek iman kavramı üzerinde durulmuştur. Serdettiğim bu âyet-i kerîme dikkat edilirse felahiyet için lüzumlu olan şartlar arasında salt imanı ibraz etmemiştir. Burada iman ile beraber salih amelin de bulunması dahilinde ancak hüsrana giriftar olunmayacağı ifade edilmektedir. Yine başka bir âyette "Ölümü ve hayatı hanginizin

daha iyi amelde bulunacağını tesbit etmek için yarattım." (Mülk Suresi - 2) denilerek amel kavramına dikkatler çekilmiştir. Ez cümle mevcut imtihan süreci insanların amelî durumlarını belirleyici bir amaç dahilinde seyretmekte, imtihanı kazanmak ancak iman ve amelin beraber bulunması şartı ile tezahür etmektedir. Bu halde iki kavramı birleştirememiş olan veya iman etmiş olmakla birlikte muamelette ciddi eksiklikleri bulunan kimselerin vaziyetiyle ilgili olarak şunu söyleyebilirim ki kişinin tevbe edip

etmeme yani yaptıklarından pişmanlık duyup ilâhî nasslar istikametinde hareket etmeye karar verip vermemesi ta-yin edici olacaktır.

"Allah'ın kabul edeceği tevbe ancak bilmeden kötülük edip de sonra tez el-den tevbe edenlerin tevbesidir; işte Al-lah bunların tevbesini kabul eder; Al-lah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir. Yoksa kötülükleri yapıp yapıp da içle-rinden birine ölüm gelip çatığında 'Ben şimdi tevbe ettim.' diyenler ile ka-fir olarak ölenler için (kabul edilecek) tevbe yoktur. "Onlar için acı bir azap hazırlamışızdır." (Nisa Suresi,17-18)

Bu âyetler kişinin ölüm anındaki haline bakılarak ahiret hayatına karar verileceğini bildirmektedir. Ayrıca Kur'an-ı Kerim'deki ifadelere göre mü'minler günahlarında devamlı de-ğillerdir. Yani yaptıkları hataları ka-bullenip bir daha yapmamaya müstek-rir olan ve bu konuda samimi olan mü'minler kurtuluşa ereceklerdir.

Anlattığım husus ile ilgili bir hadis rivayet edilmiştir. Söz konusu "Lâ ila-he illallah deyin, kurtulun!" hadisine tek başına bakıldığında hayatta faydalı amellerde bulunmayıp sadece dil ile "Lâ ilahe illallah" diyen birinin kurtu-lacağı anlaşılabilir. Fakat bu durum bu şekilde izah edilemez. Çünkü müfes-sirlerin ve muharrirlerin dile getirdik-leri gibi bir hadis veya âyet tek başına ele alınmaz. Mezkûr hadisle ilgili veri-len mesaj şu olmalıdır: Kurtuluşa ere-cek olanlar "Lâ ilahe illallah" diyenler yani mü'minlerdir. Mü'minler ise Mü'minûn Suresi'nin ilk âyetlerinde geçtiği gibi namazlarında huşu içinde olanlar, boş ve yararsız şeylerden yüz çevirenler, zekâtı verenler, iffetlerini koruyanlardır. Bu bağlamda Allah için gerçek manada çalışanlar felâhiyete mazhar olacaklardır.

Yasin SAĞLAM

kanlı gece

Istiklal Mahkemeleri'nde İdam Edilen On Binlere

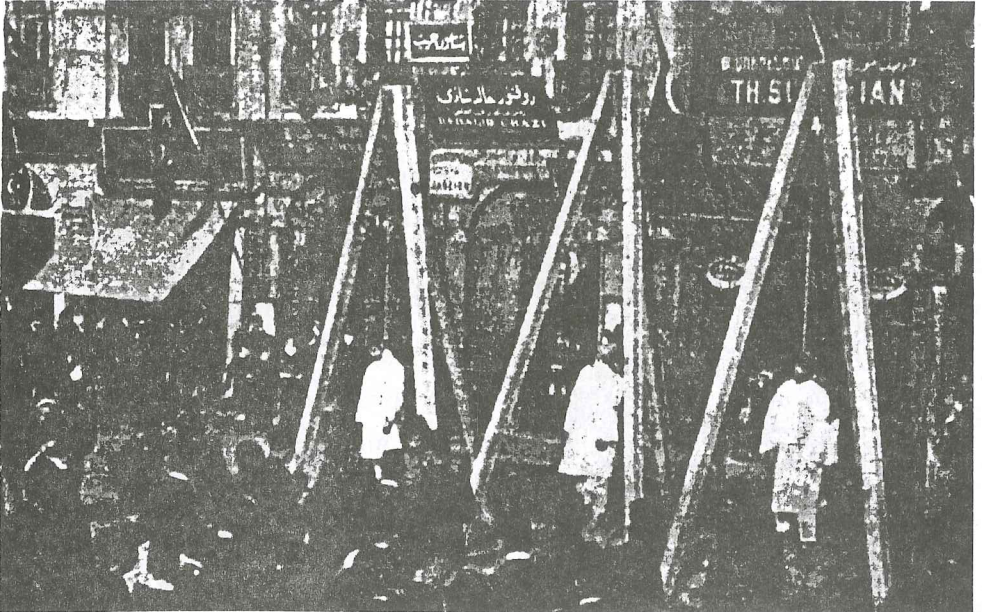
○ gece asıldı davanın gülleri
soldu gönül bahsesinin sümbülleri
Ötmüyor artık şehadetin bülbülleri

○ gece gönüller de hüzün sokaklarda ağıt vardı
○ gece yer ve gök hüngür hüngür ağladı
Ağladı gözler, gözlerde yaş kalmadı.

Esti deli rüzgarlar bir o yana bir bu yana
Boyandı sokaklarda ağıtlar al kanlara
yazıldı yazıldı ama sığmadı vahşet musralara

Bir dua bir umut oldu yükseldi göklere
Bir rehber bir ibretti yeni gelenlere
Gökten selam indi kanlı gecede ölenlere

MURTAZA KOÇAK

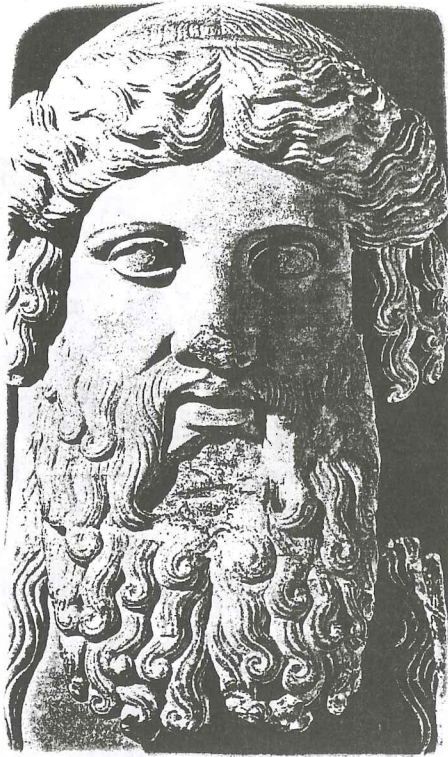
EFLATUN'UN CEVABI

Eflatun'a iki soru sormuşlar... Birincisi; 'İnsanoğlunun sizi en çok şaşırtan davranışları nelerdir?'

Eflatun tek tek sıralamış:

-Çocukluktan sıkılırlar ve büyümek için acele ederler. Ne var ki çocukluklarını özlerler...

-Para kazanmak için, sağlıklarını yitirirler. Ama sağlıkların geri almak için de para öderler...

-Yarından endişe ederken bugünü unuturlar. Dolayısıyla ne bugünü ne de yarını yaşarlar...

-Hiç ölmeyecek gibi yaşarlar. Ancak hiç yaşamamış gibi ölürlər...

Sıra gelmiş ikinci soruya; 'Peki sen ne öneriyorsun?'

Bilge yine sıralamış;

-Kimseye kendinizi 'sevdirmeye' kalkmayın! Yapılması gereken tek şey, sadece kendinizi 'sevilmeye' bırakmaktır...

-Önemli olan; hayatta 'en çok şeye sahip olmak' değil, 'en az şeye ihtiyaç duymaktır'.

-Sizi seven çok kişi vardır ama onlar duygularını nasıl ifade edeceklerini bilmeyebilirler...

-Bazen başkaları tarafından affedilmek yetmez, siz de kendinizi affedebilmelisiniz...

Muhammed Emin BİRİNCİ

KIYAMET TEKNOLOJİSİ

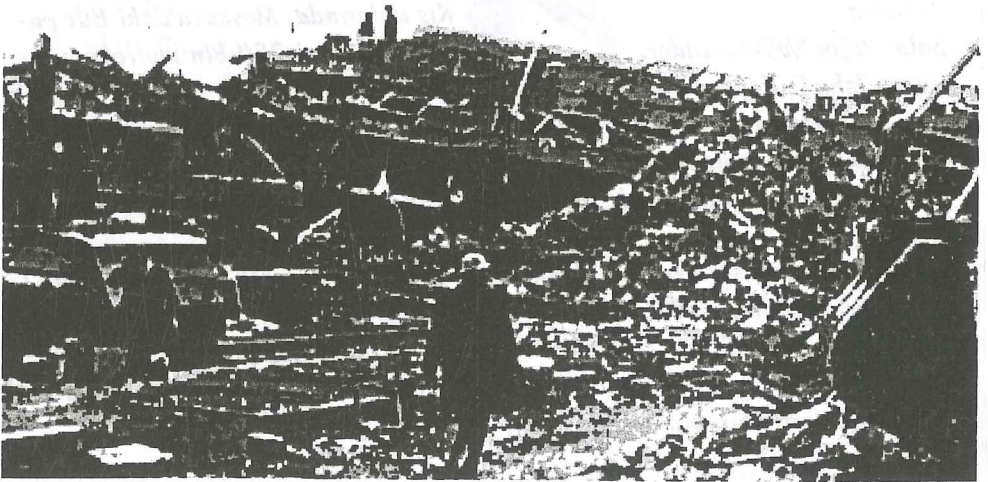
1 7 Ağustos 1999 saat 3.00 sularındaydı. Marmara Bölgesi, merkez üssü Gölcük olan büyük bir depremle sarsıldı. Ardından gökyüzü ilginç bir ışımayla aydınlandı. Binalar ardı ardına sırayla bu büyük sarsıntı ile yerle bir oldu. Binlerce insan enkaz altında kaldı ve kimileri de enkaz altında günlerce kurtarılmayı beklerken can verdi. Tam bir kıyamet gününü andırıyordu.

Depremden hemen sonra birçok tez ortaya atıldı insanların farklı görüşleri vardı. Birçoğu bu bir depremden farklı birşeydi diyordu. Ama kimse buna bir açıklık getiremiyordu.

Geçenlerde okuduğum bir kitapta, bu depremin suni bir deprem olabile-

ceği yazıyordu. Evet Gölcük depremi suni bir deprem olabilirdi. Bunun doğruluğunu kanıtlayan birçok şey vardı. Fakat yine kesinleşmiyordu.

Örneğin. Marmara depreminde İzmit'ten Avcılar'a kadar olan her yerde gökyüzünde bir ışımaya görüldü. Öyleyse neden diğer depremlerde de bu tür bir ışımayla karşı karşıya kalmadı? Saat tam 3.00'da başlaması da ilginçti. Sanki önceden ayarlanmış gibiydi. Depremi ilginç kılan diğer bir neden ise merkez üssünün Orduevi-Izmit olmasıydı. Bunun arkasında kimin olduğu elbette anlamışsınızdır. Tabi ki ABD, vardı. Ayrıca onlara yardımcı olacak da İsrailliler vardı. Pek yabancı gelmiyor tabii. Peki neden böyle bir

deprem ortaya çıkarmak istediler?

İşte cevabı senelerden beri büyük depremleri önleyebilecek devasa bir makine ile uğraşıyorlardı. Adı "Tesla Makinası" idi. Amaçları Marmara'da yeraltında birikmiş olan basıncı suni bir depreme dönüştürüp olası büyük bir depremi engellemiş olmalıydı. Yani Tesla makinası (ilk kez olup olmadığı bilinmiyor) Marmara üzerinde denemiş olacaktı. Bu devasa Makinayı deniz altına yerleştirdiler ve saat tam 3'te yeşil ışık yaktılar. Deney başarılı olacağından hiç kimse olağan dışı birşeyler olduğunu anlamıyacaktı. Fakat bir şeyler yanlış gitti. Ve beklenen gerçekleşmedi. Doğa, kendini yönetmek isteyenlerden bir kez daha intikamını aldı ve herşey bir anda olup bitti. 45 sn. süren deprem beklenenden çok fazla bir güçle meydana gelmişti.

Bu istenenin dışında gerçekleşen

büyük bir felaketti. Deney sonucunda başarılarını kutlamak için şampanya patlamayı beklerken orada adeta oturdular ve diğer planın hazırlıklarına koyuldular. Bu plan da şuydu: Her yerini ve herkesi toplayıp bir an önce ortadan yok olmalıydı. Saat 3.05'den 6.30'a kadar tüm izlerini yok etmesi için denizin üzerine çıkan makinanın parçaları bir bir toplandı. Depremde yaralananları da canlı canlı gömdüler. 6.30'da ABD'nin deneyine delil olarak kullanılacak hiçbirşey kalmamıştı ortada. Hatta haberleşmeyi de tamamen kestiler. Denizin dibinde bulunan parçaların bulunmaması için bölge karantine altına alınmış ve dalış yasaklanmıştı.

Türkiye'yi adeta bir deneme tahtası olarak kullandıkları depremden sonra Amerika ve İsrail yardım için seferber olup, hastaneler yapturdular olup bitenden haberleri yokmuş gibi...

BUNLARI BİLİYORMUYDUNUZ?

- İnsanlar asla dirseklerini yalayamazlar.
- Ördeklerin vakvakkaması yankı yaratmaz.
- Salatalığın %96'sı sudur.
- Başka John F. Kennedy yirmi dakikada 4 gazete okuyabiliyordu.
- Bir okyanusun en derin yerine demir bir topun dibe çökmesi bir saatten uzun sürer.
- Norveç'in Kuzeyinde her yaz 14 hafta gece-gündüz güneşli geçer.
- Bir kilo limonda bir kilo çilekten daha fazla şeker vardır.
- Rusya'nın dörtte biri ormanlarla kap-

lıdır.

- Herhangi bir okyanusun en uzak olduğu nokta Çin'dir.
- Kış aylarında, Moskova'daki Buz pateni pistleri 250 bin metrekare bir alanı kaplar.
- Bugüne kadar kaydedilmiş en büyük dalga, 1971 yılında Japonya'nın Ishaqaki Adasında 85 metre yüksekliğe ulaşmıştır.
- Yataktan düşerek ölme olasılığı 2 milyonda birdir.
- Bu yazıyı okuyan insanların %90'ı dirseklerini yalamaya çalışmışlardır.

Biz de aynı şöyle söyledik “Helal olsun İsrail’e bak nasıl da yardım için ellerinden geleni yapıyorlar!” Şimdi olan biteni öğrendikten sonra bu sözler komik gelmeye başlıyor. Ne kadar gülünç durumda olduğumuzu anlıyorum.

Herşey olup bitmişti 45 saniyelik 7.8 şiddedinde bir depremle Marmara

yerle bir olmuştur. Binlerce Ayşe’ler, Ali’ler, Mehmet’ler, yaşamını yitirmiş, geriye sadece pişmanlık ve acı kalmıştı.

Kimbilir, ABD’de ya olaydan sıyrılmamanın sevincini yaşıyordur ya da hayatları boyunca vicdan azabı içinde yaşamalarını sürdürecektelerdir.

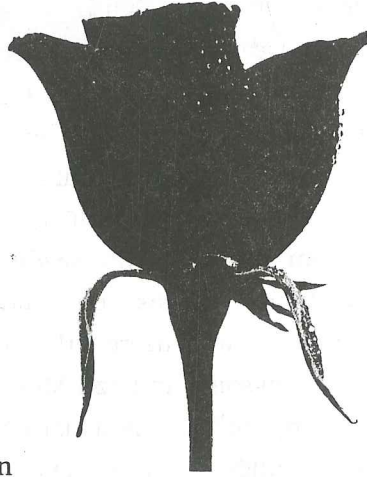
RAVZA TOMAKIN

GÜL YAPRAĞI

Uzakdoğu’da bir toprak, bilgeliğin gizlerini aramak için gelenleri kabul ediyordu. Burada geçerli olan incelik, anlatmak istediklerini konuşmadan açıklayabilmişti. Bir gün tapınağın kapısına bir yabancı geldi.

Yabancı, kapıda öylece durdu ve bekledi. Burada sezgisel buluşmaya inanılıyordu, o yüzden kapıda herhangi bir tokmak, çan veya zil yoktu. Bir süre sonra kapı açıldı.

İçeriden hareketleriyle bilgeliği okunan bir kişi çıktı. Kapıda duran yabancıyı baştan aşağı süzdü, yanındakilere baktı. Bir selamlamadan sonra sözsüz konuşmaya başladı gelen yabancı, tapınağa girmek ve burada kalmak istiyordu.

Bilge kişi bir süre kayboldu, sonra elinde ağzına kadar suyla dolu bir kapla döndü ve bu kabı yabancıya uzattı. Yabancı tapınağın bahçesine döndü. Aldığı bir

gül yaprağını kabın içindeki suyun üstüne bıraktı. Tapına

naktaki bilge kişi saygıyla eğildi ve kapıyı açarak yabancıyı ve yanındakileri içeri aldı. Odalarına yerleşince, yabancı, yanındakilere sessiz konuşmayı açıklama ihtiyacı hissetti.

Ağzına kadar su ile dolu kap, yeni bir arayıcıyı kabul edemeyecek kadar doluyuz demekti. Yabancı, su kabına gül yaprağını koyarak suyu taşırmayan bir gül yaprağına her zaman yer bulunur demek istemişti.

HERKESİ BEKLEYEN TEK BİR ŞEY: VEDA

Pazartesi günü... Haftasonunun saltanatını sona erdiren bu günle aram pek iyi değildir. Bu günlerde yaşadığım garip olaylardan biri beni çok etkilemişti. Onu sizlerle paylaşmak istiyorum.

Serviste her zamanki cam kenarına oturmuş, okula gidiyordum. Oldum olası cenaze arabalarından ürkerim. O gün ne hikmetse nerden geçsek ölümle ilgili bir parça gözüme çarptı. Üç kez cenaze arabası gördüm. İkisinde cenaze vardı, diğeri ise gömülmüş olmalıydı ki tabutun kapağı çevrilmişti. Beynimle yarış içerisindeydim; ne kadar çabuk gözlerimi kapayabilirim diye! Hala yoldaydık ara sokaklardan geçerken bir kedi yavrusunun bir de kuşun cesedine rastladım. Hele servise en son binen arkadaşımın yüzündeki matemli havanın nedeninin de cenaze olduğunu öğrenince YETER!!! dediğimi hatırlıyorum.

Kulağa pek hoş gelmeseyse de ölüm bir gerçek. Peki neden her gerçeği kabullenen biz insanoğlu, bir türlü şu kelimeye ısınamayız? Sahi neden?

İçinizden bana 'ya git işine! Daha

yaşın kaç? Çiçekten, böcekten bahsetmen gerekirken neleri düşünüyorsun!' diyorsunuzdur. Ama gerçekten ben bunu kafaya koydum. Bu soğuk kelimeyi sıcak hale getireceğim. Tabii sevgi, mutluluk, huzur gibi kelimelerin verdiği tepkiyi size verdirtmeyeceğinden de eminim ama benim gibi bu kelimeye olan ürpertinizi yenmeye çalışabiliriz.

Düşünelim bir kere nereye gideceğiz? Allah katında karakterimiz değerince bir yere. Peki neleri terk edeceğiz?... güzel soru! Dünyayı ; yozlaşmış, her türlü şeye alet edilmiş şu kara parçasını, sevdiklerimizi... inananlar için kısa bir müddet. Ahirette buluşmak üzere terk ediyoruz. Hadi asmayın suratınızı! Mesela acı çeken bir hastanın ölmesi sizi mutlu etmez mi? En azından ıstırapı olmayacak. Hele bir de iyi bir insansa, imanlıysa ohh! Ondan iyisi yok öbür dünyada.

Bunları diyorum ama en basitinden akvaryumumdaki balığım öldüğünde de göz yaşları döken benim. Elbette ağlayacağım çünkü ben de sıradan bir insanım ve doğal olarak da bu türden bir

tepki vereceğim. Kafanızın karıştığının farkındayım; ne bu böyle hem ağla hem ağlama?

Amacım içimizdeki isyankar ruhu köreltmek. Çoğu kişiden duymuşsunuzdur; birisini kaybeden birinin verdiği tepki: ' Tanrım neden o?' saçmalığa bakar mısınız? Birde hesap soruyorsunuz! Ama bu bizim gibi inanan, Allah'ımı bilen insanlar için aynı değildir. Neden? Çünkü biz kadere, hayır ve şerrin Allah'tan geldiğini inanıyoruz. Ölüm de Allah'tan geldiğine göre... hayatımızı karartmanın ne anlamı var?

Bu kavramı davetsiz misafir olarak tanımlayalım. Nasıl ki evimiz bu tür

ziyaretçilerin gelme ihtimaline karşı ne kadar temiz,düzenli ve ikramı hazır ise; ölüme karşı da böyle olmalıyız. Her şeyimiz tam olsun ki beğenilelim. Misafirlığe gidileceğinde de gözlemlemiştinizdir; ailemizin bireyleri arasında da bir telaş olur. Evdeki tüm işler bitirilsin ki misafirlikte rahat oturalım. Aynı örnek ölüme de verilebilir. Her şeyimiz hazır olsun ki gidersek orada rahat oturalım. Yazımı Mevlana'nın sözüyle bitirmek istiyorum:

ECEL VERİLENİ ALMADAN ÖNCE
VERİLMESİ GEREKEN HERŞEYİ
VERMEK GEREKİR...

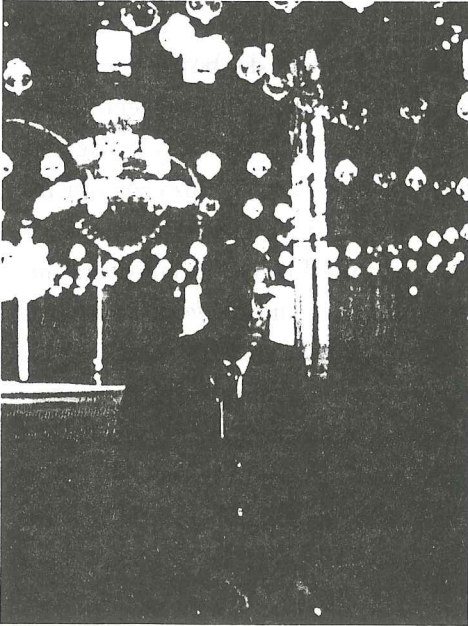
salihə CAN

İslam Uğrunda Bir Şehit MALCOM X

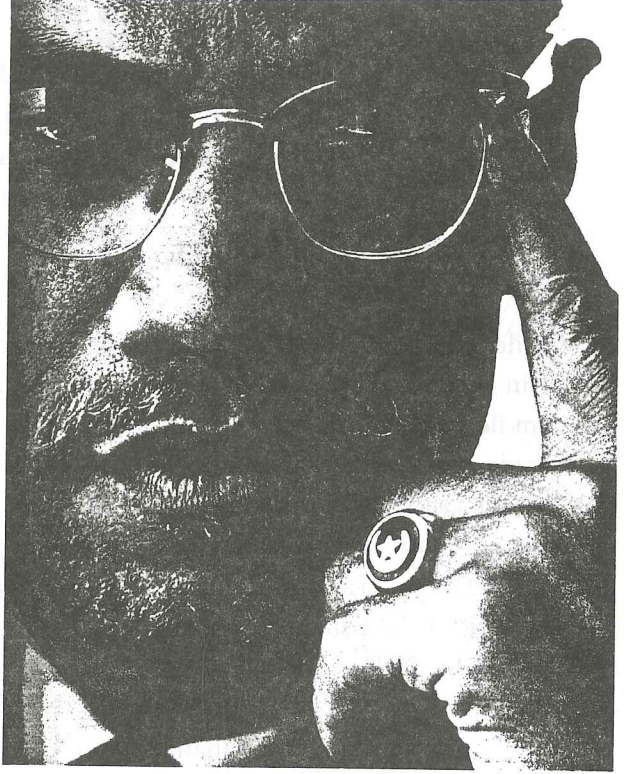

Siyahların Amerika kıtasındaki tarihlerinde Kuzey-Güneş Savaşı'ndan sonra en büyük olay kuşkusuz İslamiyet'tir. İnsan yerine konulmayan siyahlar günün birinde hızla ve kitleler halinde dinleri İslâmiyet'i seçtiler. Siyahlar için İslamiyet yalnızca soyut bir din değil, kendilerine bilinçli bir biçimde unutturulan tarihlerine, dillerine, kültürlerine, kısaca köklerine yeniden dönüştü. Malcolm X, bu akımın en önde gelen ve zamanla sağlam bir itikada sahip olan en önemli önderlerinden birisidir.

Malcolm X, gerçek adı ile Malcolm Little, 19 Mayıs 1925 yılında Nebraska (Omaha)'da doğmuştur. Rahip bir baba ve evhanımı bir annenin 3. çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Babası, Amerikalı siyahların Afrika'ya dönmesi gerektiğini savunan bir derneğe üye olup, bu konuda vaazlar verdiği için Malcolm daha ilkokul çağındayken öldürülmüştür. Birkaç sene sonra da annesine akıl hastası raporu verilip, hastaneye yatırılınca Malcolm ve kardeşleri çok küçük yaşta yetim ve öksüz kalmışlardır. 16 yaşına kadar gönüllü ailelerin yanında yaşayan Malcolm, 17 yaşında halasının yanına Boston'a taşınan Malcolm X, birkaç sene burada ayakkabı boyacılığı yapmıştır. Daha sonra birtakım kirli işlere bulaşmış ve Harlem'e (New York) taşınmıştır. Burada da uyuşturucu pazarlamacılığı ve hırsızlık gibi işler yapmıştır. Şubat 1946'da hırsızlıktan tutuklanmış ve 6.5 yıl hapis yatmıştır. İslamiyeti de hapishane de yatarken öğrenmiştir. SİYAH MÜSLÜMANLAR derneğinin kurucusu ve lideri Elijah Muhammed'e yazdığı mektuplar sayesinde hapishaneden çıkmıştır ve bu derneğe direkt üye olmuştur. (1952) Ancak o zamanlarda Amerikalı siyahlara yapılan bas-

kıdan dolayı bu cemaat, beyazlara karşı ırkçı bir çizgide hareket etmiştir. Malcolm X de bu cemaatte çok önemli görevler yapmış, hatta Elijah Muhammed'in bir numaralı vekili, sağ kolu olmuştur. Derneğin propaganda ve toplantı çalışmalarını yürütmüştür. Malcolm Little olan adı bu dernekle birlikte Malcolm X olarak değişmiştir. (Soyadının "X" olmasının sebebi gerçek köklerinin ve soyadının kimler tarafından olduğu bilinmediği için, bilinmeyen anlamındaki "X" harfi konulmuştur) Ancak dernek içindeki bu önemi onu kıskanan-

lar tarafından yapılan dedikodular nedeniyle azalmış ve 1963 yılında Siyah Müslümanlar cemaatinden izole edilmiştir. İzole sebebi ise Malcolm X'in Başkan Kennedy hakkında yaptığı konuşma olarak Elijah Muhammed tarafından açıklanmıştır. Kendisi, hatta hanımı (Betty) ile çocukları (Atilla, Cengiz ve Cemile) sayısız kez ölüm tehditleri almıştır. Bunun üzerine bir süreliğine Amerika dışına çıkmaya karar veren Malcolm X, Hac ibadetini yerine getirmek ve Afrika ülkelerine gitmek için 1964 yılında Arabistan'a uçtu. Hac ve Afrika sırasında gerçek İslam dinini öğrenmiştir. Bunun üzerine kendini artık İslam'ın ırkçılık karşıtı evrensel mesajını tüm dünyaya yaymaya adanmıştır. Bunun için AFRO AME-

RIKANLAR denediğini kurmuştur. Adını EL-HACC MALİK EL-ŞAHBAZZ olarak değiştirmiştir. Amerika, Avrupa ve Afrika'nın birçok yerinde konferanslar ve toplantılar yapmıştır. İşte bu toplantıların birinde 1965 yılında vurularak şehit edilmiştir... (Allah kendisine rahmet etsin)

Hayatını, ALEX HALEY adında ülkemizde "KÖKLER" adlı dizisi ile de tanınan bir yazara anlatmıştır.

"Şan ALLAH'a aittir, benim olan tek şey ise günahlarımdır..." Malcolm X

Allah yolundan ölenler için "ölü" demeyiniz, asıl onlar diridirler fakat siz farkında değilsiniz. (Bakara suresi - 154. ayet)

Emre GERÇEK

Senç Öncüler

HAK-BATIL

Hak ile batılın mücadelesidir bu...

Iblisin isyanı ile başlar. Adem aleyhisselam ile süre gelir insanlık boyunca. Nerede batıl vardır karşısında ise Hak. Ve bir vaad vardır din gününün sahibinden "Allah Nurunu tamamlar". İsimler, yerler ve ne varsa mücadelede olan hep değişir. Değişmeyen yalnızca hak ile batıldır. Hak gelince batıl zail olur.

İlk İblis'e dayanır inkar ve ihanet kokan batılın temeli ve rabbim ki o rahman olandır, koparmıştır İblis'in zincirlerini ve demiştir git. O hak olan gün gelene dek. İblis yanıtlamıştır, o hak gün gelene dek insanlığı saptıracağım. Ve iblis ilk işine müminlerin ve olmayanların annesini kandırarak başlamıştır. O vakit hak da tecelli etmiştir. Çünkü batılın karşısında hep bir hak olmak zorunda bu rabbimin ki o rahim olandır, Müslümanlara lütfudur. Hak bir ceza idi ilk. Ve sonra süregeldi ve gidiyor hak olan gün gelene dek.

Sonra Kabil... İblis bulaşmıştır – zaten müsait olan – insanlığın bedenine tohumlarını atmıştır bir bir... artık insanın bedenindeki o nefistir. Riya, inkar, hiyanet ve ne varsa sapmaya yönelik hepsi vardır ki o nefistir.

Bitmez batıl... Nemrut olmuş, Firavun olmuş, Ebu Cehil ama hiç bitmemiş. Yerden yere vurulmuş her seferinde elbet ama bitmemiş. Çünkü hak olan gün gelene dek, Rabbim ki o din gününün sahibidir, imtihana tabi tutmuş yeryüzüne halife kıldığını.

En son Ebu Cehil olmuş batıl Bedir'de kellesi vurulmuş ki; o müminlerin en kutlu zaferidir. Ama ille de Ebu Cehil olmuş. Fitne sokmuş müminlerin arasına olmamış, zinaya sokmuş, yalana sokmuş olmamış. Çünkü hakkın muhkem kaleleri zina ile, yalan ile, riya ile yıkılacak gibi değilmiş. Düşünmüş Ebu Cehil ki o bugün aramızda. Nedir demiş müminlerin yumuşak karnı ve kaleleri nasıl yıkılır bir bir sonra bulmuş bu değil miydi demiş. Yolundan saptıran işte bu demiş. Şanı şöhreti seven müminler, parayı ve evladı da severler. Ve işte o kaleleri kolay yıkılır. Bir vesvese verdin mi demiş müminin kalbine yavrusunu din üzere eğiten okulundan ayırır. Ayırır süt emen yavruyu anneden yani.

Çünkü sever parayı, evladı ve şöhreti. Evladını deriyle kaplanmış koltukta görmek mutlu eder onu, her ne kadar "huzur evi"nden takip etse de.

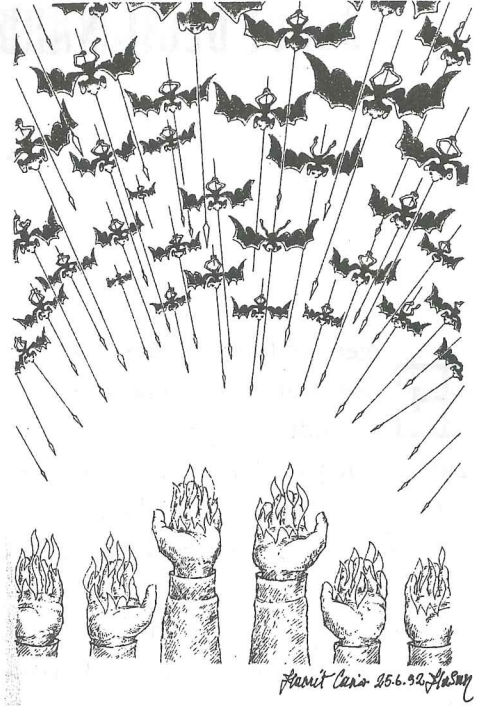
Ve ilk kale düşmek üzeredir. Surlarında yılmamış ve yıkılmamışlar vardır. Yalnız onlar vesveseye kapılmamışlardır. Çünkü Ebu Cehil onların Resulüne de aynı oyunu oynamıştır ve Resul yememiştir bu numarayı. Ya ümmetinden bu numarayı yiyen neden bu kadar çok çıktı?

O Resul ki alemler onun aşkına yaratılmıştır. Sağ eline güneşi sol eline ayı verseler davasından vazgeçmeyeceğini söylemiştir. Şimdi niye döndü müminler tutundukları az iken evlatlarını din üzere eğiten yerden? Rızık veren kim? Şaşırdı mı müminler? Oysa Rabbim ki insanlığın rabbidir. Onları uyardı yüce Kur'an-ı Kerim'de:

"Ey iman edenler! Babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, kadınlarınız, akrabalarınız, kabileniz, elinize geçirdiğiniz mallar Allah ve Resulünden ve onun yolunda cihattan daha sevgiliyse artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah öyle fasıkları hidayet erdirmez." (Tevbe-24)

Şimdi söz gerek mi? Rabbim ki dilediğini yapmakta güçlü olmandır. Soracaktır o gün geldiğinde hak gelip batıl zail olduğunda. Müminken onun yolunu terk edenlere. Ve alemlerin Rabbi alemleri onun aşkına yarattığı insanı Hz. Muhammed (s.a.v)'in peygamberliğiyle insanlığı nura boğmuştur. Ne yazık taşıyamayanlar boğuldu ve yine ne yazık kimileri hiç nasibini alamadı. Ve bu şuur Hira'da kendini buldu.

İkra!

Oku, yaratan Rabbinin adıyla oku.
O en büyük kerem sahibidir.

Biz varsak...

Biz varız. Çünkü peygamberlerin sonuncusu geleli 15 asır oldu neredeyse. Şimdi bizler varız. Onun mücadelesini başımızın üstünde taşımak için. Biz varız çünkü birilerinin zulme dur demesi gerek. Devrin cahiliyesini karanlığında boğması gerek birilerinin. Kız çocuklarını gömmesinler diye, analar ağlasın diye.

Biz varız ve olmak zorundayız. Bir güneşin doğması lazım her sabah. Bazı sabahlar bulutlu ve puslu olsa da elbet hepsi geçecek. Çünkü bir vaad var;

"İnanmış iseniz kazanacak olacak sizlersiniz."

Muhammed Erkam BÜLBÜL

DERGİ DEĞİL KARDEŞLER ÇIKARIYORUZ

Eğer bir fikir, düşünce eyleme, işe dönüşmüyorsa bereketli değildir. Yok ama hem yazı yazıp hem de yazdıklarını taşıyabiliyorsa bir insan, işte asıl şeref de budur.

Genç Öncüler böylesine bir düşünceden hareketle önce hayrı-iyiyi düşünen, sonra düşündüklerini estetik bir tarzda kaleme alan ama illa ki fikriyatının savunucusu ve de yılmaz anlatıcısı olmanın ıstırabıyla dergilerini yolumaktadırlar.

Mayıs ayı içersinde Genç Öncülerin bu yaklaşımı merkeze alarak tertiplemiş oldukları “Geleneksel Genç Öncüler Gecesi” de aynı coşkunun, azmin ve de kararlılığın bir sunumu şeklinde geçti adeta. Geceye konuşmacı olarak davet edilen Münib Engin Noyarı, “öncü” olmanın zarureti ve nasıl olması gerektiği üzerine, hayli düşündürücü

ve bir o kadar da güldürücü bir hasbihal etti, genç öncülerle... Öncelikle Noyan ağabeyin, mü'minler için “kınayıcıların kınamasından korkmamak” ilkesini hatırlatmış olması, genç yaşlarına rağmen, inandığı ve iman ettiği dini uğruna pek çok dünyalıktan gönül rızasıyla yüz çeviren öncülere, yaptıkları işin ne kadar da ehemmiyetli olduğunu bir kez daha hatırlattı.

Noyan ağabeyin konuşmasının ardından, Özcan Kaynak ağabey sazıyla ve türküleriyle bizi Anadolu'da bir gezintiye çıkarırken, Araştırma ve Kültür Vakfı müzik grubunun seslendirmiş olduğu birkaç ezgi koro halinde büyük bir coşkuyla söylendi.

Genç öncülerin geleneksel aylık buluşmaları bundan sonra da her ay devam edecek. Dediğimiz gibi biz sadece dergi değil; kardeşler çıkarıyoruz.

ŞİFA DEPOSU BAL

“Rabbin Bal arısına vahyetti: Dağlardan, ağaçlardan ve onların yaptıkları asmalardan kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabi'nin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünebilen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır.” (Nahl-68, 69)

Balda B1,B2,B3,B5,B6 ve C vitaminleri vardır. En fazla bulunan mineraller kalsiyum ve fosfordur. Bunlardan başka potasyum, kükürt, sodyum klorür

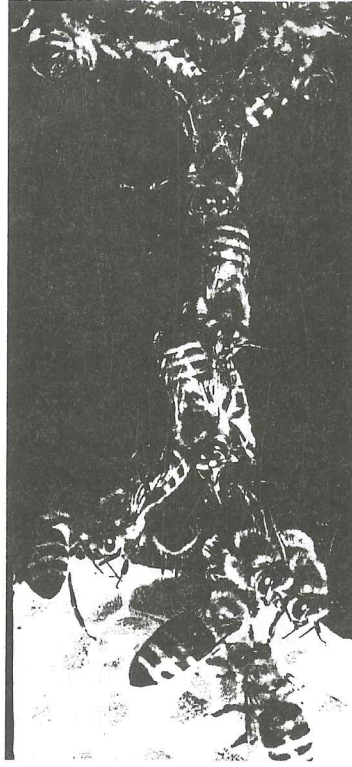
ve magnezyum vardır. Ayrıca bakır, iyot, demir, çinko, manganez de yeter miktarda balda mevcuttur.

Yüzde yetmiş doğrudan kana geçen şekeri ve alındığı bitki çeşitlerine göre de şifalı tesiri vardır. Ayrıca balın içerisinde az miktarda her çeşit mikrobun üremesini önleyen maddeler vardır. Bu maddeler sayesinde bal yıllarca bozulmadan kalır. Bu özellikleri sebebiyle iç ve dış yaraların tedavisinde çok fayda verir. Bal her türlü maddeyi içerdiği için vücudun vakitsiz ihtiyarlamasını önler.

Sinir bozukluğu yüzünden uyuyamayanların sinirlerini teskin eder. Bal yaralı kısımları hem dezenfekte eder, mikroplarından temizler ve hem de oradaki hücrelere canlılık vererek yarının çabuk iyileşmesini sağlar.

Mide ülserine bal fayda verir. Hem midenin asit ifrazını normale sokar, hem de yarayı çabuk kapatır. Bal damarları genişletir, yüksek tansiyonu düşürür, kalbi kuvvet-

lendirir, kalbin her tarafını bol kanla beslenmesini sağlar. Kalp yetmezliğini giderir. Romatizma ve siyatikte faydalıdır.

Karaciğerin en iyi dostudur. Onun kendi kendini tamirini sağlar. Bronşit, gastrit, romatizma, mide ve on iki parmak bağırsağı ülseri, deri hastalıkları, kansızlık gibi birçok hastalıklara şifadır.

Mehmet Emin CANKAL

GİNAS-I TAM

Vaktiyle ticari izin kağıdını kaybeden bir denizci yeniden çıkartmak için ilgili merciye müracaat etmiş. Memur sormuş:

- Adın ne?
- Kara Ali
- Memleketin?
- Karabiga
- Nereden geliyorsun?
- Karadeniz'den
- Yükün?
- Kara boya
- Nereye gideceksin?
- Karamürsel'e

- Dönüşte uğrayacak mısın?
- Hayır, orada gemiyi karaya çekeceğim.
- Eeee,
- İş ortağım Karaman'dan Karadağ oğlu Kara Mustafa'yla buluştuktan sonra kararlaştırdığımız üzere gemiyi ona havale edeceğim. Ve karadan Mekke'yi Mükerrerme'ye kara örtülü Beytullah'a yüz zümreye gideceğim.
- İnşallah oradan yüz akiyla dönersin.
- Orası kara toprağa gömüldükten sonra karamız verecek olan bilir.

Memur artık dayanamamış ve:

- Zift mi kıldın be adam?

M. Emin CANKAL

BOZULAN BİR DÜNYA'DA ÖNCÜ OLMAK

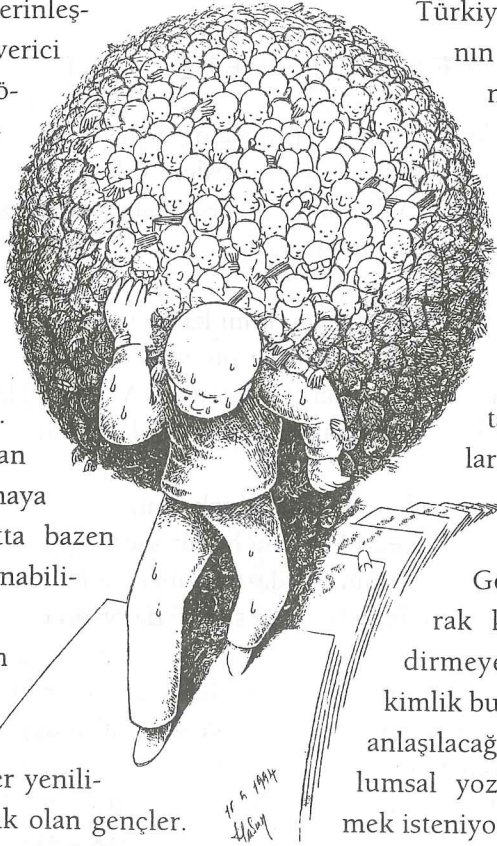
Çevremize şöyle bir baktığımızda, etrafımızda gelişen olaylara dikkât ettiğimizde ahlâki bir bozulmanın ve toplumsal bir yozlaşmanın izlerini fark etmek pek de zor değil. Şayet gözümüzü biraz daha açacak olursak; bu izlerin gün be gün sıklaştığını, derinleştiğini ve daha acı verici bir hâl aldığını görebiliriz. İşin kötüsü biz de bu yozlaşmanın ve bozulmanın içinde pek de parlak olmayan bir geleceğe doğru sürükleniyoruz. Farkında olmadan biz de bu yozlaşmaya dahil oluyor, hatta bazen katkıda bile bulunabiliyoruz.

Bu bozulmanın kurbanlarının büyük bir kısmı ise maalesef her yeniliğe ve değişime açık olan gençler. Kendilerine önder edindikleri, ör-

nek edindikleri kişiler ve dolayısıyla yaşam tarzları İslâm dini ve ahlâki ile örtüşmeyen, hatta çoğu yerde taban tabana zıt olan; tamamen gençlerin ahlâkını bozmaya, onları dinlerinden soğutmaya yönelik tuzaklardan ibaret.

Bu yüzden gençler günümüz Türkiye'sinde bu yozlaşmanın en somut ve acı örneği olarak gözlerimizin önünde değer ve ahlâk yargılarını yitirmekteler.

Bu konuda çok önemli bir nokta açığa çıkıyor. Gençlerin yaşam tarzlarını ve davranışlarını büyük ölçüde örnek aldıkları kişiler belirliyor. Gençler onlara bakarak kendilerini şekillendirmeye, kendilerine bir kimlik bulmaya çalışıyor. Yani anlaşılacağı üzere, eğer bu toplumsal yozlaşmaya dur denilmek isteniyorsa, bu gençlerin düzeltilmesi gerekiyorsa işe öncelikle

onların önüne örnek insan modeli sunmakla başlamak gerekiyor. Sunulacak bu örnek modelin ise gerek yaşam, gerek ahlâk, gerekse iman bakımından mükemmel bir insan olması gerekmektedir. Şüphesiz bu kişi de Efendimiz Hz. Muhammed a.s.'dir.

Bu aşamada hem bize, hem de büyüklerimize bir görev düşüyor. Eğer Efendimiz(a.s)'ı biz gençlere örnek olarak sunmak istiyorsak öncelikle biz onun gibi olmaya, onun sünnetini yaşamaya çalışmalıyız. Eğer bunu başarabilirsek, onun gibi yaşayabilir, onun

gibi düşünebilirsek hem kendimize hem de çevremize gerçekten çok yararımız olacaktır.

Arkadaşlar; sakın şeytan gözümüzü korkutup da bizi yıldırmasın. Hiçbir şey imkânsız değildir. Elimizden geldiğince kendimizi ve çevremizi düzeltmeye çalışalım. Unutmayın, Hz. Muhammed (s.a.v.) de ilk vahiy geldiğinde tek başınaydı. Fakat bugün dünyanın üçte biri şöyle veya böyle onun açtığı yoldan gidiyor.

Tevhid Yıldız

KENTLERİN EFENDİSİ

Asırlardır şanıyla tarihe damga vuran
Tüm cihanın aşığı gönüllerdeki sultan
Senden ayrı doğsam da sensiz kalamam bir an
Ey kentlerin efendisi sana feda olsun can

Kimi kalplerde sevgi, kimi kalplerde hicran
Birçok ulusta derin izler bırakan
Osmanlı'nın serdarı Fatih Sultan Mehmet Han
Değil miydi hayranın sana feda olsun can

Bir ana şefkatiyle bize kucak açan
Ufkundaki ezanla etrafa huzur saçan
Yetmiş milyonun sevdası yaşama yaşam katan
Sen cennetten bir vatan sana feda olsun can

Hak ettiğin değeri veremedik üzgünüz inan
Ama seni hep sevdik, seveceğiz Allah'a dayan
Unutma biz seniziz, sen bizim, gerisi ziyan
Emret ölelim uğruna sana feda olsun can

salih KORKUT

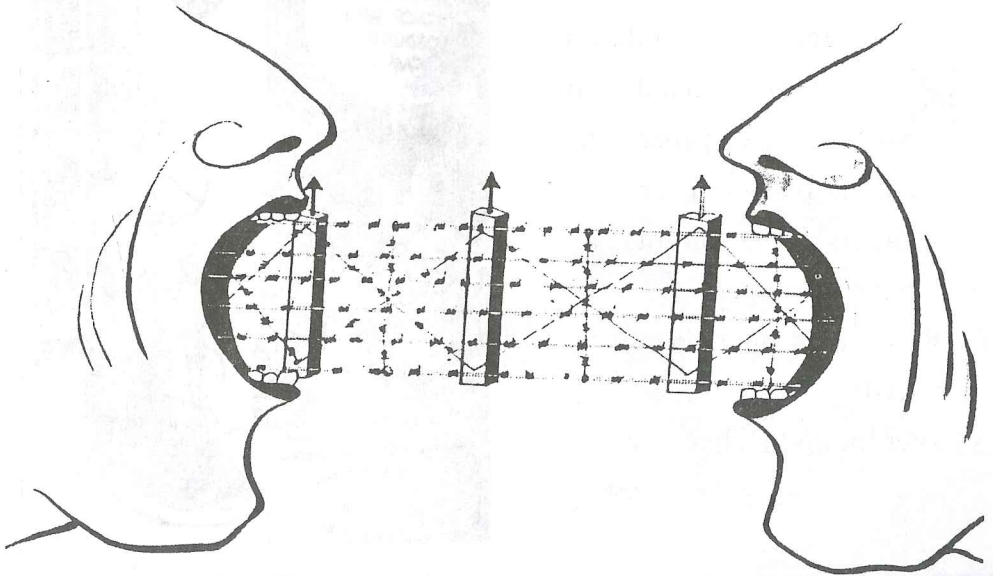
GIYBET VE İNSAN YAŞAMI ÜZERİNE ETKİLERİ

Gıybet bazı insanların karşısındaki kişilerde bulduğu yanlış davranışları, hareketleri veya tavırları o kişinin yüzüne söyleyerek arkasından onun olmadığı bir ortamda dile getirerek konuşmasıdır. Gıybet yapan kişileri hem çevresindekiler sevmez, hem de en önemlisi olan yüce Allah'ımız sevmez. Yüce Allah Kur'an'da Gıybet yapanlara şöyle seslenmektedir: "Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçın. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Biriniz diğerinizi arkasından çekıştirmeyin. Biriniz, öl-

müş kardeşinin etini yemekten hoşlanırmı? İşte bundan tiksindiniz. O halde Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, tevbeyle çok kabul edendir, çok esirgeyicidir." (Hucurat -12) Bu ayette de sözü geçtiği gibi ölmüş kardeşinin etini yemek. Gerçekten de düşününce çok kötü bir durum. Aslında burada gıybetin, dedikodunun ve insanları çekıştirmenin ne kadar günah ve kötü bir davranış olduğunu anlatıyor. Eğer ki bir insanın gıybet yaptığını görürsek ona sen bir katil oldun ve kardeşinin etini yedin diye uyarmalıyız.

Gıybet yapmak çok sevimsiz bir

davranıştır. Fakat bazı insanlar vardır ki yaptığı konuşmanın gıybet olduğunu bile bile konuşmasına başlarken bak aslında ben dedikodu yapmak istemem ama bu senin iyiliğin için diyerek dedikoduya girer. Ve yaptığı konuşmada hem kendini günaha sokar hem de ister istemez dedikoduyu dinleyen kişiyi de günaha sokar. Bu yaşanan olay genellikle günümüzde sosyal ilişkilerde görülüyor. Bir konu açılıyor ve konunun sonu gelene kadar bir sürü gıybet yapılıyor. İnsanların özel hayatlarına giriliyor. Hayatta gizli kalması gereken bazı şeyler konuşuluyor ve açığa çıkması için çaba sarfediliyor. Allah Kur'an'da bu konu da şöyle söylemektedir: "Ey iman edenler! Açıklanırsa hoşunuza gitmeyecek olan şeyleri sormayın. Eğer Kur'an indirilirken onları

sorarsanız size açıklanır. Açıklanmadığına göre Allah onları affetmiştir. Siz sorup ta başımıza iş çıkarmayın. Allah çok bağışlayıcıdır, aceleci değildir."(Maide -101)

Gıybet yapan kişilerin ahirette cezası çok büyüktür. Allah kendisinden tövbe edenleri bağışlar. Bunun içine gıybet yapanlar da dahildir. Fakat gıybet yapan kişi tövbe etmeyip, gıybet yapmaya devam ederse Allah onun için cezasının büyüklüğünü şöyle açıklamıştır: "Arkadan çekiştirip duran kaş göz işaretleriyle alay eden her kişinin vay haline."(Hümeze -1)

Gelin bir daha düşünelim ve bu güne kadar yaptığımız gıybetlerden tövbe edip, günahsız bir hayatta yaşamaya gayret gösterelim.

ELİF YAMAN

VERMEDEN ALMAK

Karadenizli arabayla giderken hatalı bir sollama yapar. Az ilerde trafik polisi durdur

-Hatalı sollama yaptınız, verin ehliyetinizi.

Karadenizli sitem ederek cevap verir:

-Verdin mi ki istiyorsun.

M. Emin CANKAL

OLDUĞUMUZ GİBİ GÖRÜNELİM

Ya olduğun gibi görün, ya da görüdüğün gibi ol demiş Mevlana.

Bugün için belki de temel sorumuz bu. Ne olduğumuz gibi görünebiliyor ne de görüdüğümüz gibi olabiliyoruz. Gün be gün Müslüman kimliğimizden uzaklaşıyoruz. Bir türlü özümüzü dönemiyor o yüceliğin zevkini tadamıyoruz. Çağdaşlaşma, batılılaşma bugün birilerinin sömürüsü altında bize sunuluyor. Ve ne yazık ki bu fikir akımları, yaşam tarzları biz Müslümanlar tarafından farkında olmadan, itiraz etmeden olanca cazibesıyla kabul ediliyor ve birebir uygulanıyor. Özümüzden, kültürümüzden, tarihimizden utanır oldu insanlarımız. Her şey o kadar yapmacık ve özentî ki.

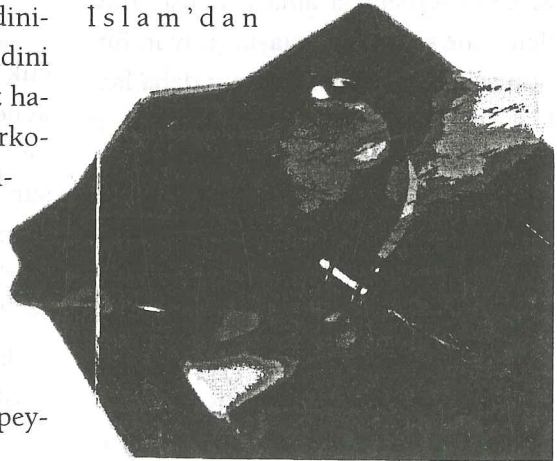
Karşımızda birileri özümüzü, dinimizi eleştiriyor ve yazık ki haddini aşmış küfrediyor ve bizim insanımız hâlâ susuyor. Sanki lanet olası bir narkozun etkisinde ve bir türlü aylamıyor. Neden susuyorsun? Neden savunmuyorsun? Neden utanıyor, neyin ezikliğini yaşıyorsun? Nedir seni böylesine zavallılığa ve esirliğe iten?

Tarihine bak, dinini tanı, yüce pey-

gamberini ve yüce Kitab'ını tanı, öğren göreceksin ki utanç yerine iftihar tabloları ile karşılaşacaksın. Bu dünyaya bir kere daha gelmeyeceğiz. Bu şansa bize bir kere verildi. Ve ömür inanılmaz bir hızla tükeniyor.

Hakkın yeryüzüne hakim olması bugün biz Müslümanların attığı her adımla gerçekleşecektir. Eğer bir şeylerin değişmesini istiyorsak önce kendimizi değiştirerek ve geliştirerek başlamalıyız. Müslümanların artık geleceğine sahip çıkmaları ve taşıdıkları misyondan utanmamalarının zamanı geldi. İslam adına büyük hedeflere ulaşmak için ezilmişlik ve zavallılık psikolojisinden kurtulmamız gerekiyor. İçinde bulunduğumuz hayatlar günden güne bizi

İslam'dan

uzaklaştırıyor ve bizler bu cehalet selinde boğuluyoruz. Artık bir yerlerden kulaç atmaya başlamalıyız. Öncelikle bizim dinimizi özgürce yaşamamızı engelleyenlere hesap sormalıyız. Haklarımızı aramamız için ise çok okumalı fert olarak kendimizi geliştirmemiz gerekiyor. Ve onların karşısına "siz hangi gerekçeyle benim yaşama hakkımı elimden alıyorsunuz, siz kim oluyorsunuz" diyebilmeliyiz.

Aslında onlar kendilerini geliştirmiyorlar. Gerekçeleri hep aynı, yıllardır aynı. Yıllardır aynı saçmalıklarla çıkıyorlar karşımıza ama nedense gündün güne sesleri daha fazla çıkıyor. Bunun sebebi de bizim her gün daha fazla susmamız... Oysa ki onlar hep aynı ses tonuyla çıkıyorlar meydana, seslerinin daha yüksek çıktığı anlar ise bizim daha fazla sustuğumuz anlar.

Bireyler olarak düşünmeliyiz ki beynimizde ve yüreğimizde olanları neden hayatlarımıza aksettiremiyoruz. Utandığımız ne? Dinimizi yaşadığımızda dışlanıyor, haksızlıklara maruz

kahıyoruz. Hatta yaşama hakkımız elimizden alınıyor. Evet bu doğru. Ama buna bir yerlerde dur denmeli. Bu devran hep böyle sürüp gitmemeli dahası gitmeyecek. Biz Müslümanlar ne kadar şuurlanır kendimizi ne kadar doğru yönde eğitir, İslam'ı yalnız bir din olarak görmek yerine bir hayat nizamı haline getirir ve doğru olan ideolojiyi benimsersek savaşı kazanmaları zorlaşacaktır.

Tarihte savaşlar büyük meydanlarda kılıçla, topla, tüfikle yapılmış. Oysa bugün biz yaşadığımız her gün gerek ideolojik gerek psikolojik ve gerek biyolojik bir savaş içerisindeyiz. İnsanlık her gün binlerce sorunla, tehditle karşı karşıya ve her yeni gün bizi sona yaklaştırıyor.

İnsanlığa yüce yaratıcının gönderdiği vahiy, insanoğlunu bu gidişattan kurtarmaya yetecektir.

Her şeyden önce biz Müslümanlar dinimizi tanımalı, davranışlarımızı, yaşam tarzımızı islami kalıplar içerisinde lakin gelişen dünyanın hızında sürdürmeli ve mücadelemizi vermeliyiz.

Bizi ezip bastırmaya çalışanlara, küçük görenlere karşı "bir dakika sen kendini ne zannediyorsun, sen kim oluyorsun da bana emirler yağıdırıyorsun" diyebilmemiz için Müslümanlar olarak çok çalışmalı, çok okumalı ve Kur'an'ın rehberliğinde bir hayat tarzı sürdürmeliyiz.

Böyle bir çaba bizi elbet başarıya ulaştıracaktır.

Edibe Nur ÖZDEMİR

İYİ DOSTLUKLAR

Arkadaşlık, insanın temel ihtiyaçlarından birisidir. İnsanın nasıl bazı maddi ihtiyaçları varsa, manevi ihtiyaçları da vardır; "DOSTLUK VE SEVGİ" gibi.

İyi bir arkadaşlığın oluşması için ilk olarak güven duygusunun sonsuz olması lazımdır. Kişiler birbirlerine açık sözlü ve dürüst olursa arkadaşlık ilişkileri daha düzenli olur.

Arkadaş güzel koku satan satıcıya benzer, çevresine koku dağıtmasa da, yanında olduğun müddetçe etkilenirsin. İnsan aileden sonra okul hayatına atılır. Bu da yeni bir dünyaya el açmak gibi bir şeydir. Bu dünyada mutlu olabilmek için samimi dostluklara ihtiyaç vardır. İnsan sıkıntılı olduğu zaman dostlarıyla sıkıntısını paylaşır. Bu da insanı oldukça rahatlatır. Eğer insanın iyi bir dostu yoksa hayatında büyük bir eksiklik, boşluk vardır ve bu boşluğu dosttan başkası dolduramaz. Arkadaşlığın yanında ailenin de kişinin hayatında büyük bir önemi vardır. İnsan ilk olarak ailede yetişir, terbiye alır. Sonra da arkadaşlarıyla beraber olur. Gününün büyük bir bölümünü arkadaşlarının yanında geçirir.

Tabi bunun yanında da arkadaş seçimi de çok önemlidir. İnsan arkadaşını iyi seçmezse kötü arkadaşlıklar, sadece dostluklar ve bu gibi durumlar ortaya çıkabilir. Bazı insanların dostlukları

istismar edilebilir. Biz arkadaşlarımızı iyi seçmeliyiz.

Kendi menfaati uğruna arkadaşlık yapanlar hiçbir zaman gerçek bir dost olamaz. Kendimize arkadaş seçerken dürüstlüğüne, iç güzelliğine bakmalıyız. Unutmamalıyız ki değişmeyen güzellik dış güzellik değil, iç güzelliğimizdir. Dostluklarımızı da bu amaç üstüne kurmalıyız, paylaşmayı sevmeliyiz. İyi günde olduğu kadar da kötü günde de onların yanında olmalıyız. İyi dostlukların olmasını sağlayan etken budur. Menfaat üzerine kurulan dostluklar kısa sürede yıkılır.

Dostluk ağaca benzer. Onu sulamazsan onunla ilgilenmezsen kurur gider. Eğer iyi dostluklar kurarsan zamanla meyvelerini sana verir. Ondan faydalanır, iyi şeyler öğrenirsin. Yani ağaçları dostluklara benzetirsek ağaçlar nasıl susuz bir ortamda çürür gider, vefasızlıktan kaybolur; dostluk da sevgisizlikten yok olur.

Unutmayalım ki;

Bizlere dostumuzu seçerken dış görünümüne değil iç görünümüne, iç güzelliğine dikkat etmeliyiz. İyi dostlukların temeli karşılıklı güven duygusuyla atılır.

DOST GÜNDÜZ BELLİ OLMAZ.
ONLAR ATEŞ BÖCEĞİ GİBİ GECE
BELLİ OLUR.

Şeyma ÖZER

EĞER

Eğer herkes kendini kaybedip seni suçladığı zaman sen soğukkanlılığını koruyabilirsen;

Eğer, herkes senden kuşkulandığında sen kendine güvenip tüm şüpheleri hoşgörüyü karşılayabilirsen;

Eğer, sabırla bekleyebilir ve beklemekten yorulmazsan; ya da iftiraya uğradığında yalana yalanla karşılık vermezsen ve kin tutana kin duymazsan;

Eğer, düşlere kapılmadan düş kurabilir; düşünebildiğin halde düşüncelerinin kölesi olmazsan ve aynı zamanda ne çok uysal olup ne de çok akılcıca bir tavırla konuşmazsan;

Eğer, iş isten geçtikten sonra da yüreğini ve bedenini bütün diren-

cinle seferber edebilip herkesin vazgeçtiği noktada sen amacına yönelebilirsen;

Eğer herkesle birlikte olur da erdemli kalabilirsen, ya da kralla dostlaştığın halde gururlanıp benliğini ve dostlarını unutmazsan;

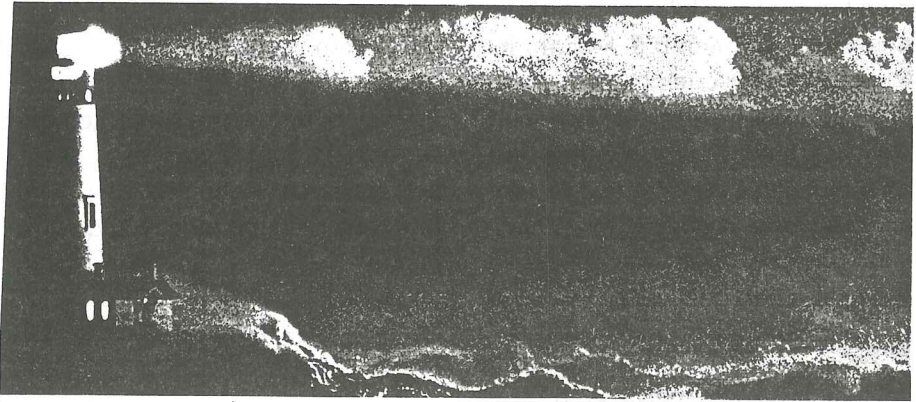
Eğer, ne sevgili dostların ne de düşmanların seni incitmezse ve kimseyi hem küçümsemez, hem de kimseye bağımlı olmamayı başatabilirsen;

Eğer, her gününün her saatini, her dakikanın her saniyesini iç rahatlığıyla yaşayabilirsen, bütün dünya senin olur.

Ve artık ADAM OLDUĞUNU düşünebilirsin.

Rudyard KIPLING (1865- 1937)

Uğur PEKER

AİLEDE ÇOCUK EĞİTİMİ

Çocuğun eğitimi ilk önce ailede başlar. Bilhassa da annede... Bir anne çocuğuna gereken bilgiyi, ilgiyi, özellikle sevgiyi ve şefkati vermeli-dir. İyi nesiller bilinçli ailelerden meydana gelir. Dolayısıyla da anneler çocuklarını en iyi şekilde yetiştirmelidirler.

Elbette ki çocuğun üzerinde babanın da sorumlulukları vardır. Bu görev sadece anneye ait değildir. İyi bir baba bu görevin bilincinde olmalıdır.

Hz. Muhammed (S.A.V.) evlatlık aldığı Enes (R.A.)'ın yaptığı bir işten veya yapmadığı bir işten dolayı onu sorgulamamıştır. Yani "niye yaptın?" ya da "niye yapmadın?" gibi sorular sormamıştır. Yine Hz. Peygamberin torunları olan Hasan ve Hüseyin (radiyallahü anhüma) efendimiz namaz kılariken başına oturlarmış, Hz. Muhammed cemaate namaz kıldırıldığı halde secdeden başını kaldırmamış. Cemaat bu durumda vahiy geldiğini zannedermiş. Yani bu da Peygamberimizin çocuklara ne kadar önem verdiğini gösterir.

"Doğan her çocuk İslam fitratı üzerine doğar, sonra onu anne babası mecusi, hristiyan veya müslüman yapar."

Çocuk eğitiminde dayanın yerinin olmadığını savunan pedagoglar olduğu gibi çocuğun dayakla eğitilmesi gerek-

tiğini savunanlar da vardır. Bence dayak kesinlikle terbiye aracı olarak kullanılmamalıdır. Çünkü aileleri tarafından bir çok kez dayak yiyen ve baskı altında kalan çocuklar çevreye karşı hırçın ve saldırgan olurlar. Sürekli dayak yiyenler gururlarını ve öz benliklerini koruma çabası içindedirler. Böyle çocuklar zamanla yaşama sevincini ve direncini kaybederler.

Tabii ki çocuk gerektiğinde cezalandırılmalı, fakat bu kişiliğini yok ederek ya da şahsiyetini zedeleyerek değil aksine eğitici olmalıdır.

Anne baba tarafından zulme uğrayan çocuk hakkı değil, gücü üstün tutan bir düşünceye sahip olur. Ailede şiddet çocuk üzerinde çeşitli ruhsal bozuklukları meydana getirir.

Aileler çocuk yetiştirme - eğitme konusunda son derece dikkatli olmalıdırlar.

Sube ÖZER

VE'L-ASR

Yaratılış gayemizin dışına çıktığımızda hüsrana uğrarız. Ancak iman edip o güzel nura ulaştığımız zaman kainat bizim önümüze serilmiş bir nura dönüşür.

O vakit insan her şeyin bir deneme aracı olduğunu anlar. Yaşananlar bir imtihandır, karşılığında da önümüze lütuf olarak sunulacak şey de bize bildirilmiştir. İş amel etmeye, salih bir şekilde amel etmeye kalmıştır. Bu da yerine göre kolay yerine göre zordur. Salih bir şekilde amel etmek gerekir. Göründüğü gibi amel işlemekle bitmiyor iş. O lütfu ulaşmak hem kolay hem de bir o kadar zordur çünkü.

Namaza başladığımız zaman niyet ederiz. Hareketlerimize dikkat eder selam verene dek gözümüzü bile kıpırdatmadan var gücümüzle “namazım bozulmasın, sevabı azalmasın” diye çabalarız. Peki ya ruh alemimiz ne alemdir?

Önemli olan sadece görünüş de güzel yapmak değil, hissederek ve yaşayarak yani salih bir şekilde yapmaktır. Amellerimiz boşa gidebilir, onları dik-

katle süzgeçten geçirmeli ve onu boşa gidecek bütün olumsuzluklardan arındırmalıyız.

Kendimizi yola koyduktan sonrada iş bitmiyor. Müslümanın vazifesi ağır. “Bir mümin kendisi için istediğini diğer bir mümin kardeşi için istemez ise gerçekten iman etmiş olmaz”.

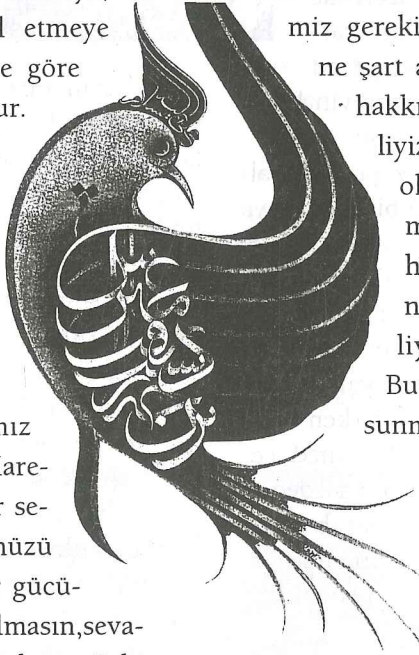
Birbirimize olan sorumluluklarımız var ve bizim onları yerine getirmemiz gerekir. Kardeşlerimize her ne şart altında olursak olalım

haklı ve sabrı tavsiye etmeliyiz. Sabrı; her ne olursa olsun sabrı tavsiye etmeli, ahirette bütün haksızlıkların karşılığını alacağımızı söylemeliyiz karşımızdakine.

Burada ona bir hediye sunmuş oluruz. Öyle bir hediye ki, hayatını kontrol altına alacak, ahiretini kurtaracak bir hediye. Bu hediye kendimize de bir pay çıkarabiliriz elbet.

Selam ve Dua ile

Rümeysa GÖKER

ZAMAN

Farz edin ki, her sabah hesabınıza USD 86.400 kredi veren bir banka bir günden diğerine hiç bakiye devretmiyor. Tutarı ne olursa olsun, kullanmadığınız bakiye miktarını her bir durumda ne yapardınız? Tabii ki son kuruşuna kadar çekerdiniz. Aslında hepimizin bir bankası var. Adı: ZAMAN. Her sabah hesabınıza 86'400 saniye kredi veriyor. Her akşam ise iyi şeylere yatırım yapmadığınız kısmını kaydediyor. Hiç devretmiyor. Kredi miktarından bir kuruş fazla kullanana bir hesap açıyor. Her akşam günün bakiyesini yakıyor. Eğer günlük depozito varsa bu zarar sizindir. Geriye dönüş yok. "Yarıdan avans çekmek" yok. Bugünü bugünkü depozitonuzla yaşamalısınız. Ona yatırım yapın mutluluk ve başarı olarak geri dönsün. Zaman akıp gidiyor - gününüzü gün

etmeye bakın! BİR SENE'nin kıymetini anlayabilmek için sınıfta kalan birine, BİR AY'ın kıymetini anlayabilmek için, prematüre bir babaya sorun. BİR HAFTA'nın değerini anlayabilmek için haftalık bir dergiye, BİR DAKIKA'nın kıymetini anlayabilmek için treni henüz kalkmış birine, BİR SANİYE'nin kıymetini anlayabilmek için, bir kazayı yapana sorun. BİR MİLİSANİYE'nin kıymetini anlayabilmek için Olimpiyat kazanan bir kişiye sorun. Sahip olduğunuz her anı değerlendirin. Daha fazla değer biriyle, zamanınızı harcamaya geçecek kadar özel biriyle paylaşın. Şunu unutmayın ki zaman hiç kimseyi beklemez. Dün artık mazi oldu. Yarın ise muamma. Bugün ise avuçlarımızın içinde bize sunulmuş bir armağan...

Muhammed BİRİNCİ

"OĞLAKLARIN YANINDA İNDİRİVEEE"

Adamın biri Denizli'nin köylerinden birine hurda bir minibüsle gitmektedir.

Minibüste yayla köylerine giden köylüler vardır.

Köylülerden biri ileride yol kenarında otlayan keçi yavrularını göstererek şoföre seslenir: "Oğlakların yanında indiriveee".

Şoför vitesi küçültür tam duracakken motor sesinden ürken keçi yavruları yol boyunca koşmaya başlarlar.

Şoför de hızını yeniden artırıp oğlakların peşine düşer. Araba ile oğlaklar arasında müthiş bir kovalamaca baslar. Yaklaşık 2 kilometre sonra oğlaklar yorulur ve durur.

Şoför de durup kapıyı açar.

Köylü hiç bir şey söylemeden minibüsten iner.

ZEKA SORULARI

SORU1) Kiracılar

Melek ve Esat beş katlı bir apartmanda uzun yıllardır oturan 5 kiracıdan ikisidir. Günün birinde apartman sahibinin, güvenlik nedeniyle apartmanın yıkılmak zorunda olduğunu söylemesiyle şok geçirirler.

Ama yapacakları bir şey olmadığından, bir veda partisi düzenleyip, gelecekte söz ederler... Aşağıdaki ipuçlarından yola çıkarak kiracıların ad ve soyadlarını, kaç yıl bu apartmanda oturduklarını ve nereye taşınacaklarını bulabilir misiniz?

İpuçları :

1 - Kiracılarından biri başka bir şehre göç edecektir.

Bu kişi apartmanda 10 yıldır oturuyordu ve apartmana en son taşınan kiracıydı.

2 - Sacit Ersoy apartmana, soyadı Orak olan kiracıdan

5 yıl önce taşınmıştı. Orak soyadlı kişi ise apartmanda, soyadı Tabak olan erkek kiracıdan 2 misli daha fazla bir süredir oturuyordu.

3 - Sinem ile soyadı Akdeniz olan kiracılar bir daha böyle trajik olay yaşamamak için kendilerine birer ev satın aldılar.

4 - Soyadı Mercan olan kiracı da apartmanda, Merve'nin kaldığı süreden 2 misli daha fazla süredir kalıyordu.

Buna karşılık Merve'de bir başka kiracıdan 5 yıl daha uzun süredir bu apartmandaydı.

5 - Apartmanda en uzun süredir kiracı olan 2 kişi, maalesef yine kiracı olarak başka bir apartmana taşınacaklardı.

Adlar: Melek, Sacit, Sinem, Merve, Esat.

Soyadlar: Akdeniz, Ersoy, Mercan, Orak, Tabak. Apartmanda oturuş yılları: 10, 15, 20, 25 ve 30 yıl.

Nereye taşınılacak : 2 x Başka apartmana kiracı, başka şehre göç, 2 x Kendi evine.

SORU2) Farnanski'nin Katili Kim?

Gece treni hızla yol alıyordu. Art Farnanski başı önünde uyuyordu. Ancak kompartımanında bulunan yolculardan biri onun uyumadığını biliyordu. Tren istasyona girdiğinde herkes ayağa kalktı. Farnanski hariç... Birisi omzunu dürttü: "Uyan arkadaş, geldik..." Ses çıkmadı. Ölmüştü. Önce doktor, ardından da komiser geldi olay yerine. Karakola gidildi.

İfadeler şöyleydi:

Siyah giysili adam: Ben suçsuzum... Sarışın kadının Farnanski ile konuştuğunu gördüm.

Sarı saçlı kadın: Ben suçsuzum... Farnanski ile hiç konuşmadım.

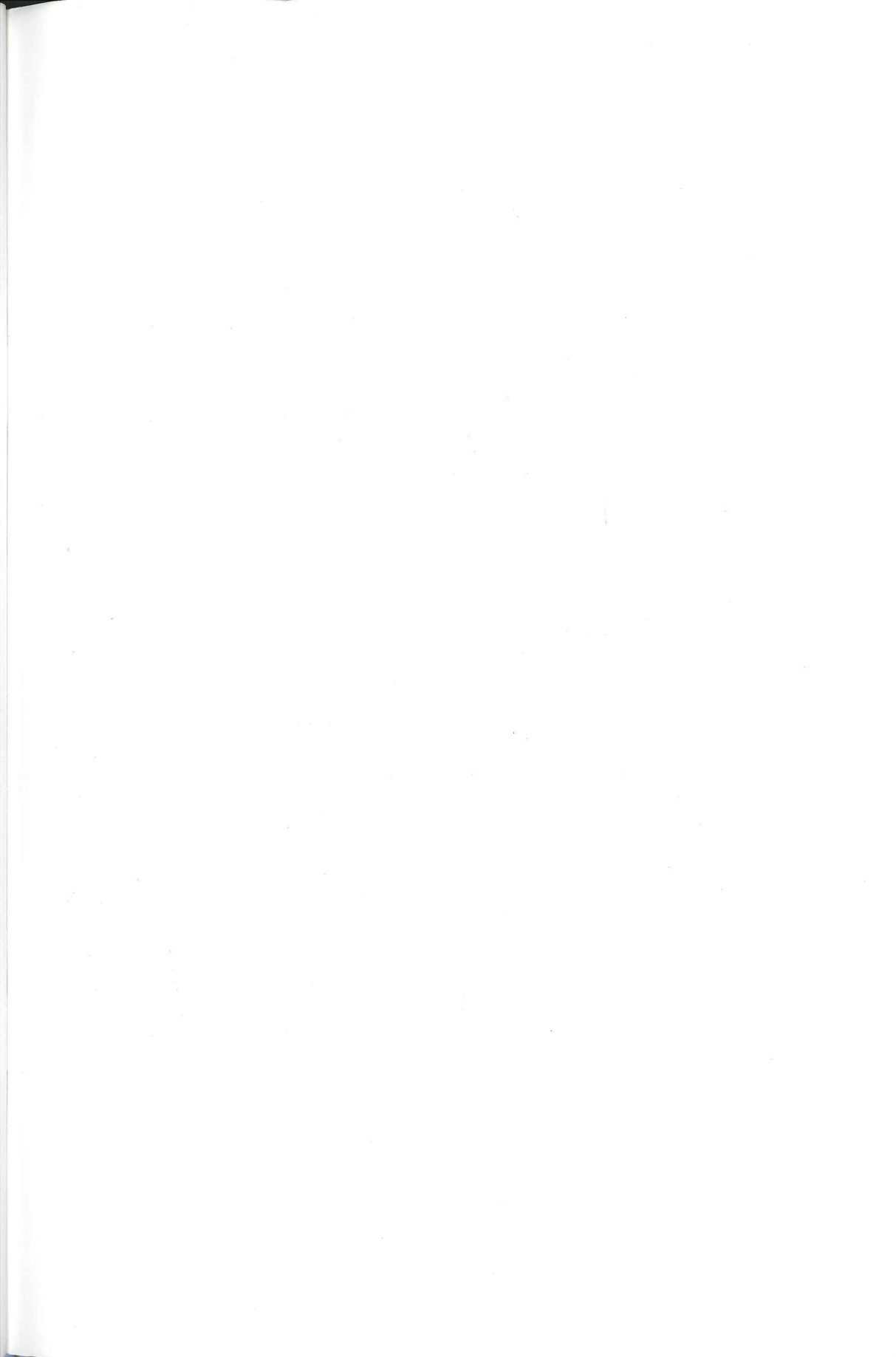
Beyaz giysili adam: Ben suçsuzum... Onu esmer kadın öldürdü.

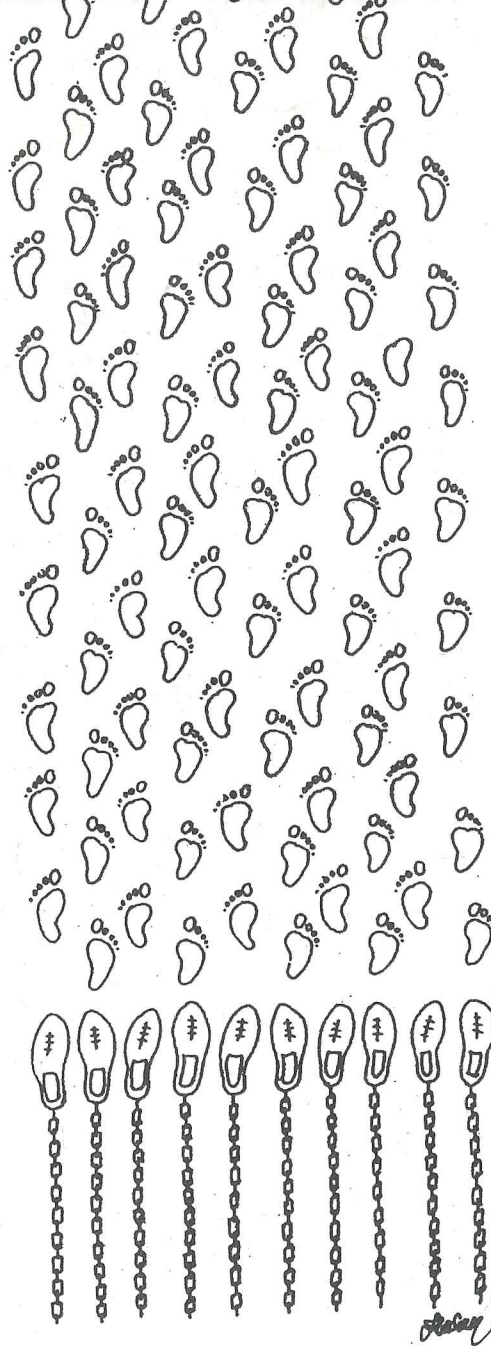
Esmer kadın: Ben suçsuzum... Farnanski'yi adamlardan biri öldürdü.

Ertesi sabah arkadaşı ile konuşan komiser şöyle diyordu: "Bu olayın bu kadar kolay çözüleceğini bilmiyordum. Elimizde dört zanlı var... Bunların ifadelerindeki dört cümle doğru, dört cümle ise yalan... Cinayet bir kişiye ait"

Farnanski'nin katili kim?

Mehmet Çayday GÖR

Bindik Katranlanmış Gemilere

*Allah Nefşlerimizi, mallarımızı ve ailelerimizi
cennet karşılığında bizden alır diye ...*

Bu uğurda birşey istersek kolaylaşsın bize

Hiç aldırmayız kanlarımızın akıp gittiğine

Şayet Kavuşursak Kavuşulması yüce olan şeye .

Tarık Bin Ziyad